

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Bakalářská práce

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Bakalářská práce

**THE TRANSLATION OF SELECTED LEGAL TEXTS WITH
COMMENTARY AND GLOSSARY**

Lenka Menclová

Plzeň 2013

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Katedra anglického jazyka a literatury

Studijní program Filologie

**Studijní obor Cizí jazyky pro komerční praxi
angličtina - ruština**

Bakalářská práce

**THE TRANSLATION OF SELECTED LEGAL TEXTS WITH
COMMENTARY AND GLOSSARY**

Lenka Menclová

Vedoucí práce:

Mgr. Vladana Šimáčková

Katedra anglického jazyka a literatury

Fakulta filozofická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2013

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2013

.....

Poděkování

Děkuji vedoucí bakalářské práce Mgr. Vladaně Šimáčkové za připomínky, cenné rady a metodické vedení práce.

TABLE OF CONTENTS

1	INTRODUCTION	1
2	THEORETICAL PART.....	2
2.1	Theory of translation.....	2
2.1.1	Definition of translation.....	2
2.1.2	Translation history	3
2.1.3	Process of translation	4
2.1.4	Translation methods.....	5
2.1.5	Types of translation	7
2.1.6	Traditional translation techniques.....	7
2.1.7	Lexical equivalence	10
2.2	Legal style.....	11
2.2.1	Legal style typical features	11
3	PRACTICAL PART	14
3.1	Translated text 1.....	14
3.2	Commentary on the First text	31
3.2.1	Macro-approach analysis of the text.....	31
3.2.2	Micro-approach analysis of the text.....	36
3.3	Translated text 2.....	40
3.4	Commentary on the second text.....	48
3.4.1	Macro-approach analysis of the text.....	48
3.4.2	Micro-approach analysis of the text.....	51
4	GLOSSARY	53
5	CONCLUSION.....	58
6	ENDNOTES	60
7	BIBLIOGRAPHY.....	62
7.1	Print sources.....	62
7.2	Internet sources	63
7.3	Sources of original texts	63
8	ABSTRACT.....	64

9	RESUMÉ.....	65
10	APPENDICES	66
10.1	Appendix 1, Source text 1.....	66
10.2	Appendix 2, Source text 2.....	86

1 INTRODUCTION

The bachelor thesis deals with the translation of selected legal texts. The aim of this bachelor thesis is to translate some texts from the field of criminal law into the Czech language or vice versa into the English language and introduce briefly translation history, theory and legal style. The translation is accompanied by a commentary and a glossary of expressions and used terms.

Although I am interested in jurisprudence only from the general point of view and have no experience with the problems, I opted for this difficult topic. The main reason for this choice was my interest in translation and the fact that I considered the topic interesting and actual as I believe that the amount of translated texts from the judicial proceedings will grow in the future due to the growing number of immigrants.

The thesis begins with an introduction. The work is divided into a theoretical and practical part. The theoretical part of the thesis is divided into two main subchapters. The first subchapter deals with the definition of the translation and its development over several centuries in European and world history, discusses the long-debated issue of literal and free translation and shows different opinions of translators. At the same time it is focused on the explanation of basic translation concepts, translation processes, lexical equivalence and gives the reader an overview of the application of the translation methods, types and techniques. The second subchapter describes the general characteristic of legal texts and its relation to the technical style, subsequently it pays attention to some of its typical features.

The practical part consists of the translation of Czech and English texts. Each text is supported by its own analysis which is divided into a macro-approach and micro-approach parts. The analysis describes grammatical, syntactical and lexical level of an individual text and focuses on various problematical issues which I encountered during the process of translation. I also provide some examples of methods which I decided to use.

In the final part of this bachelor thesis there can be found the glossary and conclusion which summarizes the work and concludes it. The whole work is complemented by endnotes, bibliography and appendices, where the original texts are attached.

2 THEORETICAL PART

2.1 Theory of translation

The aim of this part is to explain significant terms from the theory of translation, introduce types, methods, techniques of translation and mention historical facts and particular approaches of some translators. The objective of the author is also to familiarize the reader with a legal style.

2.1.1 Definition of translation

The term “translation“ can refer to the product or the process. The text that has been translated is known as the product, while the act of producing the translation is known as the process. The process of translation can be described as the process in which written information from one language is converted to another language. Generally, the original language which is translated is known as a Source Language (SL), while the language to which a source text is translated is a Target Language (TL). The structure of the Target text (TT) should follow the structure of the Source text (ST). [1]

Since the sixties of this century many works about the translation have been written. These works were particularly about the linguistic approach and the theory of translation. As the serious problem of translation had been considered the question of equivalence. The emphasis was placed especially on the possibility of transferring of all the text information from source language (SL) into the target language (TL) and even at the diversity of grammatical system of both languages. [2]

J. Catford, was the first British translation theorist who concluded that the Source language and target language units may not have the same meaning in the linguistic sense, but can operate in the same situation. This opinion can be considered as the basis for the current concept of the functional equivalence. At present functional approach and functional equivalence is considered to be a fundamental principle of translation. Application of identical or other linguistic resources is therefore not perceived as important, the importance consists of the implementation of the same functionality fulfillment. This function should be performed in all aspects, which means in denotational, connotational and pragmatic. The basic component of a text is a semantic which is a content expressed by lexical elements which are provided in relation to the

grammatical system. Integral parts of the text are the denotational information which is aimed at factual situation and connotational information (content) which is determined by functionally stylistic and expressive language expressions. [3]

It is important to emphasize, that by the various language means the same situation depending on the language system can be expressed. According to R. Jakobson the translation into a language, which is accompanied by a conceptual category is more demanding. As such an example may be mentioned the grammatical gender in translation into Czech language (*cook – kuchař/-ka*). The most relevant component of the translation is a pragmatic aspect, which is determined by the relationship between language expression and participants of communicative act. All of these components are intimately associated and for their preservation is necessary to use different translation operations. [4]

2.1.2 Translation history

George Steiner divided the history of translation into four periods. As the first period he considered the period of Roman translators Cicero and Horace to Alexander Fraser Tytler. The second period is typical for its hermeneutic methodology of an approach. This period includes all theorists up to Valéry. The third period can be characterized by the involvement of communication theory and structural linguistics into the study of translation. The 1960s are connected with a reversion to hermeneutic inquires into translation and are considered to be the fourth period. Till the fourth period there was no translation centre or association of literary translators until Paul Engle, Director of the Writer's Workshop at the University of Iowa offered them academic credit for the translation of literary texts. In spite of the rapid increase in the translation of literary texts in the seventies, negative opinions about translation still continued. [5]

The history of translation is long and dates back to 3000B.C. One of the most ancient and the best known translated work is Homer's *Odyssey*, which was translated into Latin by Livius Andronicus. Some scholars like Cicero or Horace dealt with the problems of translation for a long time and produced different theories. These two scholars helped to the further development of translation and had a large influence on the later generation of translators.

One of the most significant period in the history of translation is translating the Bible when the Hebrew Old Testament was translated into Greek and the New Testament was translated into several languages. St. Jerome was the first translator who used sense for sense translation of the New Testament. During the eighth, ninth and tenth centuries books on algebra, geometry, medicine and music from Sanskrit into Arabic were translated. [6]

In the sixteenth century there are many theories of translation. The first person who advocated sense for sense translation in his theory of translation was a French translator and scholar Etienne Dolet. The seventeenth century was typical for translations from French into English. Mostly books of French classics were translated. The aim of the translators in the eighteenth century was to translate the books to fit the contemporary standards of the language. The nineteenth century was most varied and full of strange theories. For example an English poet Samuel Taylor Coleridge tried to differentiate between fancy and imagination and Dante Gabriel Rosseti suggested that the translation should be faithful to the forms and language of the original text. Most books and texts from this period were translated literally. A good example of literally translated text is Homer by Matthew Arnold who translated it into English and was criticized for the changing of meaning. The most significant changes in the theory and principles of translation were during the twentieth century when literature from any parts of the world was translated. The most important scholars of the twentieth century were J.C. Catford, Eugene A. Nida and Peter Newmark. [7]

2.1.3 Process of translation

Most contemporary theorists of translation understand translation more as a process than as a product. There are several theories that deal with the issue of the translation process. Most translators mention two-phase or three-phase models of the translation process:

Two-phase model

This model operates on the basis of decoding the message from ST and recreating it in the target language.

- **Analysis phase (decoding or comprehension phase)** At this step the translator analyses the ST by reading.
- **Synthesis phase (reconstruction, encoding, or reverbalization phase)** At this step translator transfers the meaning or sense from the ST into the TL. It means that by using the meaning translator constructs the target language text. [8]

The three-phase model

In contrast to the two-phase model, in the three-phase model there is an intermediate phase for transfer operations. The intermediate phase is inserted between the comprehension phase and the reconstruction phase. It means that the translation process is divided into three steps: analysis (decoding, comprehension phase), transfer (transcoding), and synthesis (recoding). [9]

According to E.A. Nida, in the translation process first is performed an analysis of the meaning of the original text in its simplest form, subsequently the meaning is transferred at this level and finally it is adjusted into the level of the receptor language. The whole process can be considered to be successful if the target text makes sense and conveys the spirit of the source text. [10]

2.1.4 Translation methods

The translators have always solved the problem whether to translate literally or freely. Until the 19th century many books were translated freely with the way the translators started giving preference to express the importance of preserving the meaning, spirit and message more than a literal word-for-word translation. Their aim was to provide the information to the readers as accurately as possible and properly understand the text. Translators who advocated such views were often punished and burned. The translation returned to its literal form, when the study of cultural anthropology suggested in the 19th century. Until today the translation has undergone many changes, but is still not stabilized and the main issue remains. [11]

According to the British translator Peter Newmark following methods of translation can be distinguished. [11]

- **Word-for-word translation**

The SL word-order in this method is preserved and the words are translated out of context. The aim of word-for-word translation method is to understand the mechanics of the SL. [12]

- **Literal translation**

In literal translation grammar structure is equivalent, but the words are translated out of context. The target text usually contains the issues which need to be solved. [13]

- **Faithful translation**

This translation is concentrated on the precise contextual meaning of the original, but the target language grammatical structure is limited. The effort of this method is to preserve the context of the ST and express the intention of the writer. [14]

- **Semantic translation**

This method is similar to faithful translation, but it places emphasis on aesthetic value, naturalness of the SL text. In contrast to faithful translation, semantic translation is more flexible and allows the translator to use his creativity and emphasize with the original. [15]

- **Adaptation**

This is the freest form of translation used commonly for plays, comedies and poetry. The themes, characters and plots are usually preserved, but the structure of the text is rewritten. Some of the plays and poems were literally translated and subsequently rewritten by an established poet or dramatist. [16]

- **Free translation**

Free translation is a paraphrase of the original text and therefore it is often associated with intralingual translation. It focuses on the content of the target text, rather than the form. [17]

- **Idiomatic translation**

Each language has its own idioms and collocations, therefore they must be replaced or modified to correspond with idioms and collocations in TL, which means that the main message is reproduced. [18]

- **Communicative translation**

This method provides the exact message of the source text content, but is concentrated on acceptability, comprehensibility of target text to the reader. [19]

2.1.5 Types of translation

Roman Jakobson was a Russian linguist who in the twentieth century in his essay “On linguistic Aspects of Translation” distinguished three types of translation.

- **Intralingual translation or rewording**

This type of translation is described as a rewording or paraphrasing verbal symbols within a single language. An example of such a method may be retelling the book by the translator’s own words. [20]

- **Interlingual translation (translation proper)**

Interlingual translation is most frequently used. In this translation verbal symbols from the source language by the means of the target language are interpreted. [21]

- **Intersemiotic translation (transmutation)**

The essence of the intersemiotic translation is an interpretation and substitution of verbal symbols by the means of nonverbal languages. This kind of translation can be used for instance for substitution of written symbols by audio-visual symbols. [22]

2.1.6 Traditional translation techniques

The translation process uses different methods and different ways of naming the methods although basically all are aimed at solving the same problem. Translation theorists like Fedorov, Levý, Ilek, Catford etc. did not use special terms for these translation operations, but usually called them generally translation procedures or techniques. Contemporary Russian, German, and our linguists (Poldauf, Bareš etc.), who were interested in translation issues, used knowledge of Canadian authors Vinay and Darbelnet. These translation theorists and authors of Comparative stylistic of

English and French, in their book distinguished direct and oblique translation techniques. Both types together cover seven sub-procedures. [23]

Direct translation or literal translation

“In some translation tasks it may be possible to transpose the source language message element by element into the target language, because it is based on either parallel categories, in which case we can speak of structural parallelism, or parallel concepts, which are the result of metalinguistic parallelisms.” [24]

Direct translation techniques include:

- **Borrowings**

It is the simplest of all translation techniques. It means borrowing of words directly from the source language and using them in the target language. The words are not translated and usually are from the area of modern technology, economy etc. Some of the borrowings which are often used are becoming part of the target language. [25]

Example: *Pétanque* (from French into English), *Perestrojka* (from Russian into Czech) [26]

- **Calque**

This is a kind of borrowing, at which expression is taken from the source language and literally translated into the target language. [27]

Example: *Skyscraper* (English), *mrakodrap* (Czech), *небоскрёб* (Russian) [28]

- **Literal Translation**

Literal translation is also called word-for-word or direct translation. It is the direct transfer of each element of the source text into the target text with the same word order. This technique is accepted in simple sentences and in machine translation, but still can be inaccurate. [29]

Oblique translation techniques

“It may, however also happen that, because of structural or metalinguistic differences, certain stylistic effects cannot be transposed into the TL without upsetting the syntactic order, or even the lexis.” [30] In this situation it is understood that more complex techniques have to be used which can initially appear uncommon but which nevertheless can enable translators a precise control over the reliability of their translation. These techniques are called oblique translation. [31]

Oblique translation techniques include:

- **Transposition**

Transposition means realization of grammatical changes in the target language. The aim of this technique is to achieve full equivalence in meaning. [32]

Example: *The accused is given the benefit of the doubt.* (*V případě pochybnosti je domněnka ve prospěch obžalovaného*). [33]

- **Modulation**

According to Vinay and Darbelnet, modulation is a kind of the form of the message acquired by a change in the point of view. It depends on language systems or different traditions. [34]

Example: *Breach of contract* (*odpovědnost za porušení smlouvy*) [35]

- **Equivalence (reformulation)**

Equivalence is one of the basic concepts of translation, but it is also the most controversial and debated issue. In equivalence the source language and the target language describe the same situation by different formal and semantic means. Most often is used for replacing of idioms and interjections, expressive words. [36]

Example: *My sweet girl* (*děvenka*) [37]

- **Adaptation**

Adaptation is a special kind of equivalence. It can be found in such a case, when in the source culture there is a situation which does not exist in the target culture. Adaptation can be described as replacing of the whole situation from the SL by another one in the TL. [38]

Example: *Pincho* (*a Spanish food*) = *kebab* (*in English*) [39]

- **Substitution**

Translation theorist Dagmar Knittlová mentions one more method called substitution. It is substitution of one language unit or situation by another one. Usually nouns are substituted by pronouns e.g. *do, one same*.

Example: *My knife is too blunt. I must get a sharper one.* (*Mám tupý nůž, musím si vzít ostřejší*). [40]

2.1.7 Lexical equivalence

The second and more common use of equivalence is lexical equivalence described by Dagmar Knittlová in her book *K teorii a překladu*. The translator should endeavour to achieve the most accurate equivalence in translation. Therefore it is necessary to take into consideration lexical and syntactical levels of the text. The methodology used in the analysis and description of lexical units should distinguish between the standard and non-standard language, common and special vocabulary and it should also take into account the style of a material. The specific unit system, the relationship between a language and a text, theory and practice should not be neglected. There are four basic types of equivalence. [41]

- **Full equivalence**

The meaning of words and their stylistic function is unambiguous. This group includes primarily words that are part of the most fundamental vocabulary, e.g. people, body parts, basic objects, animals and abstracts which are in direct relation to humans.

Example: *Roof (střecha), tree (strom), eye (oko)*. [42]

- **Partial equivalence**

Whereas English and Czech are languages which are historically, typologically, culturally different, therefore it is not simple to find full equivalents. The partial equivalence is more frequent.

Example: *In the first place (předně), apple tree (jabloň), get up (vstát), have a seat (posadit se), square tile (kachlík), fur-lined gloves (rukavice s kožešinou)*. [43]

- **Zero equivalence**

If there is no equivalent, the translator can use borrowing, adaptation, calques or can modify the word according to the rules of the target language. Most of these techniques have been explained in the section with translation techniques. [44]

- **More possible equivalents**

More possible equivalents for one word can be frequently found. The selection of the target lexical unit is based on broader situational context, the immediate linguistic context and common use.

Example: *Wind blows* (*vítr vane, vichr duje*), *girl* (*dívka, holka*), *finally* (*konečně, načež*) [45]

2.2 Legal style

The legal style, as well as any other technical styles has a number of specific features. The specific features are morphosyntactic, semantic, and pragmatic. The legal language is a single unit with a stable grammatical structure and vocabulary which allows the description of all legal situations and activities. [46]

Generally, the legal style is a style used by lawyers, legislators, judges and other specialists and therefore it is often characterized as a technical language. However this designation can be controversial. According to the legal specialist, Prieto de Pedro, legal language is mostly used by lawyers, but in courts and in governments there are professionals who are not exactly lawyers, but still are using the legal language. In contrast with other technical languages with specialized contents in legal language there are target messages focused on wider group of people not only at legal professions. [47]

The translation part of legal practice belongs to unconventional problems of law application, however currently it is becoming increasingly important. The translation knowledge in legal practice may be used in the translation of various documents and in different situations. Most frequently they are used in the translation of court files, foreign legal norms and legal literature. [48]

2.2.1 Legal style typical features

Legal texts are intended to addressees, who are acquainted with the repertoire of the means of expression as well as the author of the text. The complex, confusing and outdated speech and form of British laws have been often criticized, but the British lawyers are opposed to simplification as they are apprehensive about potential omissions, that could cause protracted legal disputes. In contrast, the current legal Czech language is simpler than it used to be and is deprived of excessive traditions.

Legal English, according to Crystal and Davy is characterized by a particular graphic layout and segmentation of paragraphs depended on the importance of semantic content. A great emphasis is placed on the visual aspect which is related to the use of capital letters or other type fonts, especially for meaningful words or for the division of individual parts of the text. [49]

In legal texts there are mostly used compound and complex sentences, while declarative, interrogative and exclamatory ones are used rarely. Imperative sentences are used in the dependence on the selected genre. Most legal sentences have the rules which regulate the composition of the sentence and often in legal practice certain conditions should be fulfilled first, e.g. *“Thereafter if no renewal fee is received and no extension of life is requested, the patent will cease.”* The British law provisions are often drafted in a negative form. Another typical feature of a legal text is a coordinating conjunction (*“and”*). [50]

Individual prepositions (*“under, by, through”*) occur in legal texts more frequently than in other texts. The preposition *by* usually appears in passive constructions which are ordinary used in legal texts. Synonymous expressions to (*“under, are, according to, pursuant to, in purview of”*) and can be used only in specific types of legal texts. It is also possible to find a preposition which appears as a second part of pronominal compounds in which the preposition (*“by, after, in, of, under”*) is connected to (*“there/where/here”*). Among the most typical pronominal compounds used in legal texts can be mentioned e.g. (*“herein, hereafter, thereof, thereafter, whereof”*) etc. Pro-forms component *here-* commonly refers to the present text and *there-* to another text. Legal English makes frequent use of doublets, triples. There are two or three words derived from the same source but by different way of transmission (*“keep and perform, care and attention, power and authority”*). [51]

Legal English is very nominal. In noun phrases there is preferred post-modification (further specification which occurs after the noun), which guarantees the correct interpretation. The legal text is characterized by the use of a determiner (*“such”*), which is used without the indefinite article (*“such little of interest”*) and by frequent occurrence of intensifying adverb (*“very”*) and (*“rather”*), which are common, but in other styles are used rarely, because they are unimpressive. The abstract nouns (*“request, authority, provisions, benefit, advantage”*), abstract verbs (*“accept, agree,*

issue, perform, observe”), modal verbs with passive infinitive (“*shall be constructed*”, “*may be revoked*”), formal words and phrases (“*during the term of years herein mentioned, graciously pleased*”) and synonyms (“*terms and conditions, conditions and provisions, use and exercise*”) are plentifully represented in legal English. [52]

3 PRACTICAL PART

3.1 Translated text 1

ZVLÁŠTNÍ SOUD PRO SIERRA LEONE

Věc č. SCSL – 2004-16-PT

STÁTNÍ ZÁSTUPCE

Proti

ALEX TAMBA BRIMA jiným jménem TAMBA ALEX BRIMA jiným jménem

GULLIT

BRIMA BAZZY KAMARA jiným jménem IBRAHIM BAZZY KAMARA

jiným jménem ALHAJI IBRAHIM KAMARA

A

SANTIGIE BORBOR KANU jiným jménem 55 jiným jménem PĚT-PĚT

jiným jménem SANTIGIE KHANU jiným jménem SANTIGIE KANU jiným jménem

S. B. KHANU jiným jménem S. B. KANU jiným jménem SANTIGIE BOBSON

KANU jiným jménem BORBOR SANTIGIE KANU

DÁLE POZMĚNĚNÁ SPOLEČNÁ OBŽALOBA

Státní zástupce, Zvláštní soud pro Sierra Leone, podle článku 15 sbírky Zvláštního soudu pro Sierra Leone (sbírky) obžalovaní:

ALEX TAMBA BRIMA jiným jménem (alias) TAMBA ALEX BRIMA alias GULLIT

BRIMA BAZZY KAMARA alias IBRAHIM BAZZY KAMARA

alias ALHAJI IBRAHIM KAMARA

a

SANTIGIE BORBOR KANU alias 55 alias PĚT-PĚT

alias SANTIGIE KHANU alias SANTIGIE KANU alias S. B. KHANU alias S. B.

KANU alias SANTIGIE BOBSON KANU alias BORBOR SANTIGIE KANU

za TRESTNÉ ČINY PROTI LIDSKOSTI, PORUŠENÍ SPOLEČNÉHO ČLÁNKU 3 ŽENEVSKÝCH ÚMLUV A DODATKOVÉHO PROTOKOLU II A JINÁ ZÁVAŽNÁ PORUŠENÍ MEZINÁRODNÍHO HUMANITÁRNÍHO PRÁVA, v rozporu s článkem

2, 3 a 4 sbírky, jak je stanoveno níže:

OBŽALOVANÍ

1. ALEX TAMBA BRIMA alias TAMBA ALEX BRIMA alias GULLIT
narozen 23. listopadu 1971 v Yaryah Village, v okrese Kono, v Republice Sierra Leone.
2. Připojil se k armádě Sierra Leone (SLA) v dubnu 1985 a dosáhl hodnosti rotného.
3. BRIMA BAZZY KAMARA alias IBRAHIM BAZZY KAMARA alias ALHAJI IBRAHIM KAMARA narozen 7. května 1968 v Wilberforce Village na území Western Area Republiky Sierra Leone.
4. Připojil se k armádě Sierra Leone (SLA) 20. května 1991 a dosáhl hodnosti rotného.
5. SANTIGIE BORBOR KANU alias 55 alias PĚT-PĚT alias SANTIGIE KHANU alias SANTIGIE KANU alias S. B. KHANU alias S. B. KANU alias SANTIGIE BOBSON KANU alias BORBOR SANTIGIE KANU narozen v březnu 1965 v Maforki Chiefdom, v okrese Port Loko, Republice Sierra Leone.
6. Připojil se k armádě Sierra Leone (SLA) 27. listopadu 1990 a dosáhl hodnosti seržanta.

OBECNÁ TVRZENÍ

7. Podle znění této obžaloby stav ozbrojeného konfliktu existoval na území Sierra Leone. Pro účely této obžaloby, organizovaná ozbrojená frakce zapojená do tohoto konfliktu, zahrnovala Jednotnou revoluční frontu (RUF), Civilní obranné síly (CDF) a Revoluční radu ozbrojených sil (AFRC).
8. Příčinná souvislost existovala mezi ozbrojeným konfliktem a všemi činy nebo opomenutími uvedenými zde, jako porušení společného článku 3 Ženevských úmluv a Dodatkového protokolu II a jiná závažná porušení mezinárodního humanitárního práva.
9. Organizovaná ozbrojená skupina známá jako RUF, v čele s FODAY SAYBANA SANKON alias POPAY alias PAPA alias PA, byla založena okolo roku 1988 nebo 1989 v Libyi. RUF, pod vedením FODAY SAYBANA SANKON, začala provádět organizované ozbrojené operace v Sierra Leone v březnu 1991. Během následujícího ozbrojeného konfliktu RUF jednotky byly také označovány jako „RUF“, „rebelové“ a „People’s Army“.

10. CDF byly ohroženy tradičními lovci ze Sierra Leone včetně Kamajors, Gbethis, Kapras, Tamaboros a Donsos. CDF bojovaly proti RUF a AFRC.
11. 30. listopadu 1996 v Abidjanu, v Pobřeží slonoviny, FODAY SAYBANA SANKON a Ahmed Tejan Kabbah, prezident Republiky Sierra Leone podepsal mírovou dohodu, která přinesla dočasné zastavení aktivních ozbrojených konfliktů . Následně tyto aktivní ozbrojené konflikty započaly znovu.
12. AFRC byla založena příslušníky ozbrojených sil Sierra Leone, kteří převzali moc od zvolené vlády Republiky Sierra Leone prostřednictvím státního převratu 25. května 1997. Vojáci armády Sierra Leone (SLA) tvoří většinu AFRC členství. K tomuto datu Johny Paul Koroma alias JPK se stal vůdcem a předsedou AFRC. Tyto AFRC jednotky byly také označovány jako „Junta“, „vojáci“ a „ex-SLA“.
13. Krátce po té, co se AFRC chopila moci, na pozvání JOHNYHO PAULA KOROMY a na příkaz FODAY SAYBANA SANKONA vůdce RUF, se RUF spojila s AFRC. AFRC a RUF poté společně jednaly. AFRC/RUF jednotky Junta (Junta) byly také označovány jako „Junta“, „vojáci“, „ex-SLA“ a „People’s Army“.
14. Po státním převratu 25. května 1997 vznikla nejvyšší rada společně s Juntou. Nejvyšší rada byla jediným výkonným a legislativním orgánem v rámci Sierra Leone během junty. Řídící orgán zahrnoval vůdce jak AFRC, tak RUF.
15. Asi 14. února 1998 byla Junta, silami působícími jménem svržené vlády prezidenta Kabbaha, donucena odstoupit. Vláda prezidenta Kabbaha se vrátila v březnu 1998. Poté, co Junta byla zbavena moci, AFRC/RUF spojení pokračovalo.
16. Dne 7. července 1999 v Lomé v Togu FODAY SAYBANA SANKON a Ahmed Tejan Kabbah, prezident Republiky Sierra Leone, podepsal mírovou dohodu. Nicméně aktivní ozbrojené konflikty pokračovaly.
17. ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA, SANTIGIE BORBOR KANU a všichni členové organizovaných ozbrojených frakcí, zapojených v boji v Sierra Leone, byli povinni dodržovat Mezinárodního humanitárního právo a zákony a zvyky, kterými se řídí chování ozbrojených konfliktů, včetně Ženevských konvencí ze dne 12. srpna 1949 a Dodatkový protokol II k Ženevským konvencím, na které Republika Sierra Leone přistoupila dne 21. října 1986.

18. Všechny zde uvedené trestné činy byly spáchány na území Sierra Leone po 30. listopadu 1986.
19. Všechny činy a opomenutí, zde zmíněné jako trestné činy proti lidskosti, byly spáchány jako součást rozsáhlého nebo systematického útoku proti civilnímu obyvatelstvu Sierra Leone.
20. Slova civilní nebo civilní obyvatelstvo použité v této obžalobě se vztahují na osoby, které nehrály žádnou aktivní roli, nebo se již dále neúčastní těchto ozbrojených konfliktů.

INDIVIDUÁLNÍ TRESTNÍ ODPOVĚDNOST

21. Odstavec 1 až 20 jsou v tomto dokumentu začleněny formou odkazu.
22. Ve znění této obžaloby byl ALEX TAMBA BRIMA členem skupiny AFRC, Junta a AFRC/RUF jednotek.
23. ALEX TAMBA BRIMA byl členem skupiny, která zorganizovala převrat a svrhla vládu prezidenta Kabahha. JOHNY PAUL KOROMA, předseda a vůdce AFRC, jmenoval ALEX TAMBA BRIMA veřejným styčným důstojníkem (PLO) v ARFC. Vedle toho ALEX TAMBA BRIMA byl členem řídicího orgánu Junty.
24. V období mezi únorem 1998 a asi 30. dubnem 1998 byl ALEX TAMBA BRIMA v přímém velení AFRC/RUF jednotek, které řídily armádní operace v celé severní, západní a centrální oblasti Republiky Sierra Leone, zahrnující mimo jiné útoky na civilní obyvatelstvo v okrese Bombali mezi květnem 1998 a 31. prosincem 1998. Asi od 22. prosince 1998 byl ALEX TAMBA BRIMA v přímém velení AFRC/RUF jednotek, které dne 6. ledna 1999 napadly Freetown.
25. Ve znění této obžaloby byl BRIMA BAZZY KAMARA nejvyšším členem AFRC, Junta a AFRC/RUF jednotek.
26. BRIMA BAZZY KAMARA BRIMA byl členem skupiny, která zorganizovala převrat a svrhla vládu prezidenta Kabahha. JOHNNY PAUL KOROMA, předseda a vůdce AFRC, jmenoval ALEX TAMBA BRIMA veřejným styčným důstojníkem (PLO) v ARFC. Vedle toho ALEX TAMBA BRIMA byl členem řídicího orgánu Junty.

27. V období mezi polovinou února 1998 a 30. dubnem 1998 byl BRIMA BAZZY KAMARA nejvyšším velitelem AFRC/RUF jednotek založených v okrese Kono. Vedle toho BRIMA BAZZY KAMARA byl velitelem AFRC/RUF jednotek, které řídily armádní operace v celé severní, západní a centrální oblasti Republiky Sierra Leone, zahrnující mimo jiné útoky na civilní obyvatelstvo v okrese Bombali přibližně mezi květnem 1998 a 31. prosincem 1998. BRIMA BAZZY KAMARA byl velitelem AFRC/RUF jednotek, které dne 6. ledna 1999 napadly Freetown.
28. Ve znění této obžaloby je SANTIGIE BORBOR KANU nejvyšším členem AFRC, Junta a AFRC/RUF jednotek.
29. SANTIGIE BORBOR KANU byl členem skupiny 17 vojáků, která zorganizovala převrat a svrhla vládu prezidenta Kabahha. Vedle toho SANTIGIE BORBOR KANU byl členem řídicího orgánu Junty, Nejvyššího soudu AFRC.
30. V období mezi polovinou února 1998 a 30. dubnem 1998 byl SANTIGIE BORBOR KANU nejvyšším velitelem AFRC/RUF jednotek založených v okrese Kono. Vedle toho byl SANTIGIE BORBOR KANU velitelem AFRC/RUF jednotek, které řídily armádní operace v celé severní, západní a centrální oblasti Republiky Sierra Leone, zahrnující mimo jiné útoky na civilní obyvatelstvo v okrese Bombali asi mezi květnem 1998 a 31. prosincem 1998. SANTIGIE BORBOR KANU, společně s ALEX TAMBA BRIMA a BAZZY KAMARA, byl také jedním ze tří velitelů AFRC/RUF jednotek během útoku na Freetown 6. ledna 1999.
31. V jejich dosažené hodnosti uvedené výše, ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA A SANTIGIE BORBOR KANU, samostatně nebo ve vzájemné shodě s ostatními, JOHNY PAUL KOROMA alias JPK, FODAY SAYBANA SANKON, SAM BOCKARIE alias MOSQUITO alias MASKITA, ISSA HASSAN SASAY alias ISSA SESAY, MORRIS KALLON alias BILAI KARIM, AUGUSTINE GBAO alias AUGUSTINE BAO nebo ostatní dozorcí AFRC, Junta a AFRC/RUF jednotek, vykonávali pravomoc, velení a kontrolu nad všemi podřízenými členy AFRC, Junta a AFRC/RUF jednotkami.
32. Ve znění této obžaloby ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA a SANTIGIE BORBOR KANU jednali v zájmu CHARLES GHANKAY TAYLOR

alias CHARLES MACARTHUR DAPKPAN TAYLOR, prostřednictvím jejich sdružení s RUF.

33. AFRC, včetně ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA a SANTIGIE BORBOR KANU, a RUF, včetně ISSA HASSAN SESAY, MORRIS KALLON a AUGUSTINE GBAO sdíleli společný plán, cíl nebo záměr (společný organizovaný zločin), který byl nezbytným krokem k získání a vykonávání politické moci a kontroly nad územím Sierra Leone, zejména v diamantové důlní oblasti. Přírodní zdroje Sierra Leone, zejména pak diamanty, měly být poskytovány osobám žijícím mimo Sierra Leone, výměnou za pomoc při vykonávání společného organizovaného zločinu.
34. Společný organizovaný zločin představoval získávání a vykonávání kontroly nad obyvatelstvem Sierra Leone s cílem zabránit nebo minimalizovat odpor v ovládané oblasti. Dále využíval obyvatelstva k poskytování podpory členům společného organizovaného zločinu. Trestné činy uváděné v této obžalobě, včetně nezákonných zabití, únosů, nucených prací, fyzického a sexuálního násilí, využívání dětských vojáků, rabování a vypalování civilních staveb, byly buď činy společného organizovaného zločinu, nebo byly důvodně předvídatelným následkem společného organizovaného zločinu.
35. ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA a SANTIGIE BORBOR KANU jsou individuálně trestně odpovědní za jejich činy nebo opomenutí, podle článku 6.1. sbírky. Dále pak za trestné činy uvedené v člancích 2, 3 a 4 sbírky, jak je uvedeno v této obžalobě. Za trestné činy, které každý z nich plánoval, podněcoval, organizoval, spáchal nebo na jejichž plánování, přípravě nebo uskutečnění se každý obžalovaný nějak podílel. Dále pak za trestné činy, které byly součástí společného organizovaného zločinu a na kterých se každý obžalovaný podílel nebo byly důvodně předvídatelným následkem společného organizovaného zločinu.
36. Vedle toho, podle článku 6.3 sbírky, ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA a SANTIGIE BORBOR KANU, zatímco zaujímají pozice nadřízených a vykonávají účinnou kontrolu nad svými podřízenými, je každý z nich individuálně trestně odpovědný za zločiny uvedené v člancích 2, 3 a 4 sbírky. Každý obžalovaný je odpovědný za trestné činy spáchané jeho podřízenými, neboť

neučinil nezbytná a přiměřená opatření k tomu, aby těmto trestným činům zabránil, či jejich pachatele potrestal, ačkoliv si byl jejich jednání plně vědom.

OBŽALOBA

37. Odstavce 21 až 36 jsou v tomto dokumentu začleněny formou odkazu.
38. Ve znění této obžaloby RUF, AFRC, Junta a/nebo AFRC/RUF jednotky (AFRC/RUF), podřízené a nebo jednáním ve shodě s ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA a SANTIGIE BORBOR KANU, vedli ozbrojené útoky na celém území Republiky Sierra Leone, včetně okresů Bo, Kono, Kenema, Koinadugu, Bombali a Kailahun a Porto Loko a města Freetown a území Western Area. Cíli ozbrojených útoků byly také civilisté.
39. Tyto útoky byly vedeny především za účelem terorizování civilního obyvatelstva, ale také byly používány k potrestání obyvatelstva, které neposkytlo dostatečnou podporu AFRC/RUF nebo za údajné podporování Kabbahovy vlády nebo provládních sil. Součástí útoků byla nezákonná zabití, fyzické a sexuální násilí páchané na civilistech, únosy, rabování a ničení civilního majetku. Mnoho civilistů přihlíželo spáchání těchto trestných činů, jiní se vrátili do svých domovů nebo útočišť. Výsledkem těchto trestných činů byla – mrtvá těla, zmrzačené oběti, vyrabovaný a vypálený majetek.
40. Jako součást kampaně teroru a trestu AFRC/RUF běžně zadržovaly a unášely příslušníky civilního obyvatelstva. Zadržené ženy a dívky byly znásilňovány a mnohé z nich byly uneseny a využívány jako sexuální otrokyně a pracovní síly na nucených pracích. Některé z těchto žen a dívek byly drženy v zajetí roky. Mnoho chlapců a dívek prodělalo vojenský výcvik a bylo využito v aktivním boji. AFRC/RUF také fyzicky zmrzačovaly muže, ženy a děti. Součástí těchto trýznění byly amputace rukou nebo nohou a vyřezávání „AFRC“ a „RUF“ na jejich tělech.

BODY 1 – 2: TERORIZOVÁNÍ CIVILNÍHO OBYVATELSTVA A KOLEKTIVNÍ TRESTY

41. Členové AFRC/RUF podřízení nebo jednáním ve shodě s ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA a SANTIGIE BORBOR KANU, spáchali trestné činy uvedené níže v odstavcích 40 až 79 a zmíněné v bodech 3 až 14, jako součást kampaně terorizování civilního obyvatelstva Republiky Sierra Leone a terorizování obyvatelstva. Za údajnou podporu zvolené vlády prezidenta Ahmeda Tejana Kabbaha a frakcí ztotožněných s touto vládou nebo za neposkytnutí dostatečné podpory jednotkám AFRC/RUF, se jednotky AFRC/RUF dopouštěly také trestných činů na civilním obyvatelstvu.

Za jejich trestné činy nebo opomenutí ve vztahu k těmto událostem, ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA a SANTIGIE BORBOR KANU, v souladu s článkem 6.1. nebo článkem 6.3. sbírky, jsou individuálně trestně odpovědní za trestné činy uvedené níže:

Bod 1: Teroristické činy, PORUŠENÍ SPOLEČNÉHO ČLÁNKU 3 ŽENEVSKÝCH ÚMLUV A DODATKOVÉHO PROTOKOLU II, trestně stíhatelné podle článku 3.d. sbírky;

a:

Bod 2: Kolektivní tresty, SPOLEČNÉHO ČLÁNKU 3 ŽENEVSKÝCH ÚMLUV A DODATKOVÉHO PROTOKOLU II, trestně stíhatelné podle článku 3.d. sbírky.

BODY 3 – 5 NEZÁKONNÁ ZABITÍ

42. Oběti byly obvykle usmrceny zastřelením, rozsekáním nebo upálením. Nezákonná zabití zahrnovala následující:

Okres Bo

43. V období mezi asi 1. červnem a 30. červencem 1997 AFRC/RUF zaútočily na města Tikonko, Telu, Sembahun, Gerihun a Mamboma a nezákonně zabily neznámý počet civilistů;

Okres Kenema

44. V období mezi 25. květnem 1997 a asi 19. února 1998, na místech včetně města Kenema, členové AFRC/RUF nezákonně zabili neznámý počet civilistů;

Okres Kono

45. Okolo poloviny února 1998, ARFC/RUF při útěku z města Freetown, přijely do okresu Kono. Mezi asi 14. únorem 1998 a 30. červencem 1998, členové AFRC/RUF nezákonně zabili několik stovek civilistů na různých místech okresu Kono, včetně měst Koidu, Tombodu, Foindu, Willifeh, Mortema a Biaya.

Okres Kailahun

46. V období mezi asi 14. únorem 1998 a 30. červnem 1998, na místech, včetně města Kailahun, členové AFRC/RUF nezákonně zabili neznámý počet civilistů;

Okres Koinadugu

47. V období mezi asi 14. únorem 1998 a 30. srpnem, na několika místech, včetně měst Heremakono, Kabala, Kumalu (nebo Kamalu), Kurubonla, Katambo, Koinadugu, Fadugu a Kamadugu, členové AFRC/RUF nezákonně zabili neznámý počet civilistů;

Okres Bombali

48. V období mezi asi 1. květnem 1998 a 30. listopadem 1998, na několika místech v okrese Bombali, včetně měst Bonyoyo (nebo Bornoya), Karina, Mafabu, Mateboi a Gbendembu (nebo Gbendubu nebo Pendembu), členové AFRC/RUF nezákonně zabili neznámý počet civilistů.

Freetown a Wester Area

49. V období mezi 6. lednem 1999 a 28. únorem 1999, AFRC/RUF vedly ozbrojené útoky na celém území města Freetown a na území Western area. Tyto útoky zahrnovaly velký rozsah nezákonných zabití civilistů na celém území města a na území Western Area, včetně měst Kissy, Willington a Calaba Town;

Port Loko

50. Asi v měsíci únoru 1999, členové AFRC/RUF uprchli z města Freetown do různých míst v okrese Port Loko. V období mezi únorem 1999 a dubnem 1999, členové AFRC/RUF nezákonně zabili neznámý počet civilistů na různých místech v okrese Port Loko, včetně měst Manaarma, Tendakum a Nonkoba;

Za jejich trestné činy nebo opomenutí ve vztahu k těmto událostem, ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA a SANTIGIE BORBOR KANU, v souladu s článkem 6.1. nebo článkem 6.3. sbírky, jsou individuálně trestně odpovědní za trestné činy uvedené níže:

Bod 3: Vyhlazování lidí, TRESTNÝ ČIN PROTI LIDSKOSTI, trestně stíhatelný podle článku 2.b. sbírky;

Vedle toho:

Bod 4: Vraždy, TRESTNÝ ČIN PROTI LIDSKOSTI, trestně stíhatelný podle článku 2.a. sbírky;

Vedle toho:

Bod 5: Násilí, jež vážně ohrožuje tělesné či duševní zdraví osob, zejména vraždy, PORUŠENÍ SPOLEČNÉHO ČLÁNKU 3 ŽENEVSKÝCH ÚMLUV A DODATKOVÉHO PROTOKOLU II, trestně stíhatelné podle článku 3.a. sbírky.

BODY 6-9: SEXUÁLNÍ NÁSILÍ

51. Rozsáhlé sexuální násilí spáchané proti civilním ženám a dívkám zahrnovalo brutální znásilnění, často se jednalo o několik násilníků, a nucené „sňatky“.

Činy sexuálního násilí zahrnovaly následující:

Okres Kono

52. V období mezi 14. únorem 1998 a 30. červnem 1998, členové AFRC/RUF znásilnili stovky žen a dívek na různých místech okresu, včetně měst Koidu, Tomboodu, Kissi-town (nebo Kissi Town), Foendor (nebo Foendu), Tomendeh, Wonedu a táborech AFRC/RUF jako jsou „Superman camp“ a tábor Kissi-town (nebo Kissi Town). Ženy a dívky neznámého počtu byly uneseny z různých míst okresu a využívány jako sexuální otrokyně a/nebo nuceny do „manželství“ a/nebo podrobeny ostatním formám sexuálního násilí. „Manželky“ byly nuceny provádět řadu manželských povinností pod nátlakem jejich „manželů“;

Okres Koinadugu

53. V období mezi 14. únorem 1998 a 30. zářím 1998 členové AFRC/RUF znásilnili neznámý počet žen a dívek na různých místech okresu Koinadugu, jako jsou Kabala, Koinadugu, Heremakono a Fadugu. Vedle toho ženy a dívky neznámého

počtu byly uneseny a využívány jako sexuální otrokyně a/nebo nuceny do „manželství“ a/nebo podrobeny ostatním formám sexuálního násilí. „Manželky“ byly nuceny provádět řadu manželských povinností pod nátlakem jejich „manželů“;

Okres Bombali

54. V období mezi 1. květnem a 31. listopadem 1998, členové AFRC/RUF znásilnili neznámý počet žen a dívek na různých místech okresu Bombali, včetně měst Mandaha a Rosos (Rosors nebo Rossos). Vedle toho ženy a dívky neznámého počtu byly uneseny a využívány jako sexuální otrokyně a/nebo nuceny do „manželství“ a/nebo podrobeny ostatním formám sexuálního násilí. „Manželky“ byly nuceny provádět řadu manželských povinností pod nátlakem jejich „manželů“;

Okres Kailahun

55. Ve znění této obžaloby, neznámý počet žen a dívek na různých místech tohoto okresu byl podroben sexuálnímu násilí. Mnohé z těchto obětí byly zadrženy v jiných oblastech Republiky Sierra Leone, a převezeny do táborů AFRC/RUF v tomto okrese. Kde byly využívány jako sexuální otrokyně a/nebo nuceny do „manželství“ a/nebo podrobeny ostatním formám sexuálního násilí. „Manželky“ byly nuceny provádět řadu manželských povinností pod nátlakem jejich „manželů“;

Freetown a Western Area

56. V období mezi 6. lednem 1999 a 28. únorem 1999, členové AFRC/RUF znásilnili stovky žen a dívek na celém území města Freetown a Western Area, a unesli stovky žen a dívek, které využívali jako sexuální otrokyně a/nebo je nutili do „manželství“ a/nebo je podrobovali ostatním formám sexuálního násilí. „Manželky“ byly nuceny provádět řadu manželských povinností pod nátlakem jejich „manželů“;

Okres Port Loko

57. Asi v měsíci únoru 1999, AFRC/RUF uprchly z města Freetown do různých oblastí okresu Port Loko. V období mezi únorem 1999 a dubnem 1999, členové AFRC/RUF znásilnili ženy a dívky neznámého počtu na různých místech okresu. Vedle toho ženy a dívky neznámého počtu v různých místech okresu byly využívány jako sexuální otrokyně a/nebo nuceny do „manželství“ a/nebo podrobeny ostatním formám sexuálního násilí. „Manželky“ byly nuceny provádět řadu manželských povinností pod nátlakem jejich „manželů“;

Za jejich trestné činy nebo opomenutí ve vztahu k těmto událostem, ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA a SANTIGIE BORBOR KANU, v souladu s článkem 6.1. nebo článkem 6.3. sbírky, jsou individuálně trestně odpovědní za trestné činy uvedené níže:

Bod 6: Znásilnění, TRESTNÝ ČIN PROTI LIDSKOSTI, trestně stíhatelný podle článku 2.g. sbírky;

a:

Bod 7: Sexuální otroctví a jiné obdobné formy sexuálního násilí, TRESTNÝ ČIN PROTI LIDSKOSTI, trestně stíhatelný podle článku 2.g. sbírky;

a:

Bod 8: Jiný nelidský čin, TRESTNÝ ČIN PROTI LIDSKOSTI, trestně stíhatelný podle článku 2.g. sbírky;

Vedle toho:

Bod 9: Útoky proti osobní důstojnosti, PORUŠENÍ SPOLEČNÉHO ČLÁNKU 3 ŽENEVSKÝCH ÚMLUV A DODATKOVÉHO PROTOKOLU II trestně stíhatelné podle článku 3.e. sbírky.

BODY 10 – 11 FYZICKÉ NÁSILÍ

58. Rozsáhlé fyzické násilí, včetně zmrzačování, bylo pácháno proti civilistům. Oběti byly často převáženy do centrálních míst, kde byly podrobeny zmrzačení.

Tyto činy fyzického násilí zahrnovaly následující:

Okres Kono

59. V období mezi 14. únorem 1998 a 30. červnem 1998, AFRC/RUF zmrzačily neznámý počet civilistů na různých místech okresu, včetně Tombodu, Kaima (nebo Kayima) a Wonedu. Zmrzačování zahrnovala řezání údů a vyřezávání „AFRC“ a „RUF“ na tělech civilistů;

Okres Kenema

60. V období mezi asi 25. květnem 1997 a asi 19. únorem 1998, na území okresu Kenema, včetně města Kenema, členové AFRC/RUF byli a špatně zacházeli s několika civilisty, kteří pobývali ve vazbě;

Okres Koinadugu

61. V období mezi asi 14. únorem a 30. srpnem 1998, členové AFRC/RUF zmrzačili neznámý počet civilistů na různých místech okresu, včetně měst Kabala a Konkoba (nebo Kontoba). Zmrzačování zahrnovala řezání údů a vyřezávání „AFRC“ na hrudnících a čelech civilistů;

Okres Bombali

62. V období mezi 1. květnem a 31. listopadem 1998, členové AFRC/RUF zmrzačili neznámý počet civilistů na různých místech v okrese Bombali, včetně Lohondi Malama, Mamaka, Rosos (Rossos or Rosors). Zmrzačování zahrnovala řezání údů;

Freetown a Western Area

63. V období mezi 6. lednem 1999 a 28. únorem 1999, členové AFRC/RUF zmrzačili neznámý počet civilistů v různých oblastech Freetown, Western Area, včetně měst Kissy, Wellington a Calaba Town. Zmrzačování zahrnovala řezání údů;

Port Loko

64. Asi v měsíci únoru 1999, AFRC/RUF uprchly z města Freetown do různých míst v okrese Port Loko. V období mezi únorem 1999 a dubnem 1999, členové AFRC/RUF zmrzačili neznámý počet civilistů na různých místech okresu, součástí zmrzačování bylo také řezání údů;

Za jejich trestné činy nebo opomenutí ve vztahu k těmto událostem, ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA a SANTIGIE BORBOR KANU, v souladu s článkem 6.1. nebo článkem 6.3. sbírky, jsou individuálně trestně odpovědní za trestné činy uvedené níže:

Bod 10: Násilí, jež vážně ohrožuje tělesné či duševní zdraví osob, zejména zmrzačování, PORUŠENÍ SPOLEČNÉHO ČLÁNKU 3 ŽENEVSKÝCH ÚMLUV A DODATKOVÉHO PROTOKOLU II trestně stíhatelné podle článku 3.a. sbírky;

Vedle toho,

Bod 11: Jiné nelidské činy obdobné povahy, TRESTNÝ ČIN PROTI LIDSKOSTI, trestně stíhatelný podle článku 2.i. sbírky;

BOD 12: VYUŽÍVÁNÍ DĚTSKÝCH VOJÁKŮ

65. Ve znění této obžaloby, AFRC/RUF na celém území Republiky Sierra Leone běžně unášely, narukovaly nebo využívaly chlapce a dívky mladší 15 let k účasti na aktivních ozbrojených konfliktech. Většina těchto dětí byla nejprve unesena, následně vycvičena v AFRC/RUF táborech na různých místech po celé zemi, a poté využita jako bojovníci.

Za jejich trestné činy nebo opomenutí ve vztahu k těmto událostem, ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA a SANTIGIE BORBOR KANU, v souladu s článkem 6.1. nebo článkem 6.3. sbírky, jsou individuálně trestně odpovědní za trestné činy uvedené níže:

Bod 12: unášení nebo narukování dětí a jejich využívání v aktivních ozbrojených konfliktech, JINÁ ZÁVAŽNÁ PORUŠENÍ MEZINÁRODNÍHO HUMANITÁRNÍHO PRÁVA, trestně stíhatelná podle článku 4.c. sbírky.

BOD 13: ÚNOSY A NUCENÉ PRÁCE

66. Ve znění této obžaloby, AFRC/RUF byly zapojeny do rozsáhlých únosů civilistů a využívaly je jako pracovní sílu na nucené práce. Nucené práce zahrnovaly domácí práce a využívání civilistů jako horníků diamantů. Únosy a nucené práce, zahrnovaly následující:

Okres Kenema

67. V období mezi asi 1. srpem a asi 31. lednem 1998, AFRC/RUF nutily neznámý počet civilistů žijících na území okresu těžít diamanty v Cyborg Pit v Tongo Field;

Okres Kono

68. V období mezi 14. únorem 1998 a lednem 2000, AFRC/RUF jednotky unesly stovky civilistů a odvedly je do různých míst mimo oblast okresu nebo do míst v rámci okresu, jako jsou tábory AFRC/RUF, Tombodu, Koidu, Tomendeh. V těchto místech civilisté byly využívány jako pracovní síla na nucené práce. Nucené práce zahrnovaly domácí práce a využívání civilistů jako horníků diamantů v oblasti Tombodu;

Okres Koinadugu

69. V období mezi 14. únorem 1998 a 30. zářím 1998, v různých místech, včetně měst Heremakono, Kabala, Kumala (nebo Kamalu), Koinadugu a Fadugu, členové AFRC/RUF zajali neznámý počet civilistů a využili je jako pracovní sílu na nucené práce;

Okres Bombali

70. V období mezi 1. květnem 1998 a 31. lednem 1998, v okrese Bombali, členové AFRC/RUF zajali neznámý počet civilistů a využili je jako pracovní sílu na nucené práce;

Okres Kailahun

71. Ve znění této obžaloby byli zadrženi civilisté převezeni do různých míst v rámci okresu a využívány jako pracovní síla na nucené práce;

Freetown a Western Area

72. V období mezi 6. lednem 1999 a 28. únorem 1999, zejména, když AFRC/RUF byly vyhnány z města Freetown a území Western Area, unesli členové AFRC/RUF stovky civilistů, včetně velkého počtu dětí, z různých oblastí města Freetown a území Western Area, včetně míst Peacock Farm, Kissy a Calaba Town. Tito unesení byli využíváni jako pracovní síla na nucené práce;

Port Loko

73. Asi v měsíci únoru 1999, AFRC/RUF uprchly z města Freetown do různých míst v okrese Port Loko. Členové AFRC/RUF využívali civilisty, včetně těch, kteří byli uneseni z města Freetown a území Western Area, jako pracovní sílu na nucené práce, v různých místech na celém území okresu Port Loko, včetně měst Port Loko, Lunsar a Mesiaka. AFRC/RUF jednotky také unesly a využívaly civilisty z různých míst okresu Port Loko, včetně Tendakum a Nonokoba na nucené práce;

Za jejich trestné činy nebo opomenutí ve vztahu k těmto událostem, ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA a SANTIGIE BORBOR KANU, v souladu s článkem 6.1. nebo článkem 6.3. sbírky, jsou individuálně trestně odpovědní za trestné činy uvedené níže:

Bod 13: Zotročování, TRESTNÝ ČIN PROTI LIDSKOSTI, trestně stíhatelný podle článku 2.c. sbírky;

BODY 14: RABOVÁNÍ A VYPALOVÁNÍ

74. Ve znění této obžaloby, AFRC/RUF byly zapojeny do rozsáhlého protiprávního zmocnění a ničení vypalováním civilního majetku. Toto rabování a vypalování zahrnovalo následující:

Okres Bo

75. V období mezi 1. červnem a 30. červencem 1997, AFRC/RUF jednotky rabovaly a vypalovaly neznámý počet civilních domů ve městech Telu, Sembehun, Mamboma a Tikonko;

Okres Koinadugu

76. V období mezi 14. únorem 1998 a 30. zářím 1998, AFRC/RUF jednotky byly zapojeny v rozsáhlém rabování a vypalování civilních domů na různých místech okresu, včetně měst Heremakono, Kabala, Kamadugu a Fadugu;

Okres Kono

77. V období mezi 14. únorem 1998 a 30. červnem 1998, AFRC/RUF byly zapojeny do rozsáhlého rabování a vypalování na různých místech okresu, včetně měst a vesnic Tombodu, Foindu a Yardu Sando, kde v podstatě každý dům ve vesnici byl vyrabován a vypálen.

Okres Bombali

78. V období mezi 1. březnem 1998 a 31. listopadem 1998, AFRC/RUF jednotky vypálily neznámý počet civilních budov na místech v okrese Bombali, jako jsou Karina a Mateboi;

Freetown a Western Area

79. V období mezi 6. únorem 1999 a 28. únorem 1999, AFRC/RUF jednotky byly zapojeny v rozsáhlém rabování a vypalování na celém území města Freetown a území Western Area. Většina zničených domů se nacházela v oblastech Kissy, Wellington a Kalaba Town. Jiná místa zahrnovala Fourah Bay, Upgun, oblasti města State House a Pademba Road;

Za jejich trestné činy nebo opomenutí ve vztahu k těmto událostem, ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA a SANTIGIE BORBOR KANU, v souladu s článkem 6.1. nebo článkem 6.3. sbírky, jsou individuálně trestně odpovědní za trestné činy uvedené níže:

Bod 14: Drancování, porušení společného článku 3 Ženevských úmluv a dodatkového protokolu II, trestně stíhatelné podle článku 3.f. sbírky.

Dne 18. února 2005

Freetown, Sierra Leone

David M. Crane

Státní zástupce

3.2 Commentary on the First text

3.2.1 Macro-approach analysis of the text

The first text for this thesis was retrieved from the home page of *Special Court for Sierra Leone*. The purpose of the text is especially to record information from the criminal proceedings and transmit the information to the reader.

The theme of the first text is *indictment against Alex Tamba Brima, Brima Bazza Kamara and Santigie Borbor Kanu*, who were all members of organized armed factions engaged in fighting in Sierra Leone. The accused have committed several crimes, such as crimes against humanity. They also violated Article 3 common to the Geneva Conventions and Additional Protocol II and have committed other serious violations of International Humanitarian Law.

In general, it can be said that this is a technical style as it was explained in the theoretical part. According to Dagmar Knittlová the style could also be administrative. It ought to be pointed out that the language of the text is formal.

For the comprehension of the text it is important that the reader is familiar with fundamental facts and unfavorable situation, which was in the Republic of Sierra Leone in the 1990s. Especially with a civil war that began in 1991, as rebels of the RUF (Revolutionary United Front) in Sierra Leone tried to overthrow the government. The war lasted 11 years until 2002.

The text is divided into paragraphs; between them empty space about the size of one or more lines is left. On the front page of the text there is some information, such as the name of the court and the names of the accused, written in bold. Some words are capitalized. The text is aligned to the middle of the page. The purpose is to achieve the greatest possible clarity of the front page. The structure of the front page can be regarded as a typical feature of English legal texts of this type, though the text was issued by the Special Court for Sierra Leone. In the remaining part of the text the paragraphs are numbered and the headlines of individual sections are written in capital bold letters. The names of individual districts and counts are likewise written in bold, but they are also underlined. The whole text is written in medium-sized font and additional information is provided in brackets.

The inverted commas are used in this text to complement some information. Nevertheless this function is not typical for them. More often they are used to stress some information, in direct speech or to denote a kind of irony.

“During the ensuing armed conflict, the RUF forces were also referred to as “RUF”, “Rebels” and “People’s army”.

Grammar

- **Voices**

Even though, it could be expected prevalence of passive voice which is typical for legal texts, in the text there is a balance between active and passive voice. The aim of the text is to describe the individual actions of the accused as accurately as possible which can be considered as the reason for frequent use of active voice.

Passive voice: *“The majority of houses that were destroyed in the areas of Kissy, Wellington and Calaba town; (...).”*

Active voice: *“BRIMA BAZZZY KAMARA was a member of the group which staged the coup and ousted the government of President Kabbah.”*

- **Sentences**

In the text long complex (one independent clause and at least one dependent clause) and complex compound sentences (at least two independent clauses and one or more dependent clauses) [53] predominate over simple and compound sentences. As well as declarative sentences are to be found in large quantities in the text.

“In addition, SANTIGIE BORBOR KANU was a commander of ARFC/RUF forces which conducted armed operations throughout the north, eastern and central areas of the Republic of Sierra Leone, including, but not limited to, attacks on civilians in Koinadugu and Bombali Districts between about mid February 1998 and 31 December 1998. SANTIGIE BORBOR KANU, along with ALEX TAMBA BRIMA and BRIMA BAZZY KAMARA, was also one of the three commanders of AFRC/RUF forces during the attack on Freetown on 6 January 1999.”

- **Tenses**

Finite verbs in the past simple tense predominate in the text.

“The AFRC/RUF also committed the crimes to punish the civilian population for allegedly supporting the elected government of President Ahmed Tejan Kabbah and factions aligned with that government, (...).”

- **Participle constructions**

Participle is a non-finite verb having some adverbial and adjectival characteristics. The aim of participle constructions is to provide as much information as possible, but also to condense the text.

“(...) and all members of the organized armed factions engaged in fighting within Sierra Leone were required to abide by International Humanitarian Law and the laws and customs governing the conduct of armed conflicts, (...).”

“The Junta was forced from power by forces acting on behalf of the accused government of President Kabbah about 14 February 1998.”

- **Gerund**

The below mentioned example has been selected from the text for an explanation of gerund which has exactly the same form as present participle. It is a special form of verb formed by adding *-ing* to the infinitive. Gerunds have a nominal character and are frequently used after prepositions e.g. “*before, after, instead of, in spite of*” etc. It can be noticeable from the example. [54]

“These attacks were carried out primarily to terrorize the civilian population, but also used to punish the population for failing to provide sufficient support to the AFRC/RUF, (...).”

- **Infinitives**

In the text there is also a large occurrence of infinitives, especially there are used “*to infinitives*” which could be noticeable from the example mentioned below:

“(…), throughout the Republic of Sierra Leone, AFRC/RUF routinely conscripted, enlisted and/or used boys and girls under the age of 15 to participate in active hostilities.”

- **Was about to**

The form “*was about to*” consists of the verb “*to be*” in past tense, “*about to*” and the infinitive. It is used in simple past tense to refer to a situation that was immediate, but was discontinued. [55]

“Each accused is responsible for the criminal acts of his subordinates in that he knew or had reason to know that the subordinate was about to commit such acts or had done so and (...).”

- **Prepositions**

In the theoretical part there are mentioned characteristic features of legal texts including prepositions. The occurrence of these prepositions is not so frequent in the source text. However, this is exactly the case where there are used prepositions as “*pursuant to, according to*”. Prepositions which are a part of pronominal compounds “*thereafter, thereof*” and preposition “*under*” occur in a large numbers.

“(…), pursuant to Article 6.1. and, or alternatively, Article 6.3. of the state, are individually criminally responsible for the crimes alleged below.”

“Paragraph 1 through 20 are incorporated by reference.”

“Acts of Terrorism, a VIOLATION OF ARTICLE 3 COMMON TO THE GENEVA CONVENTIONS AND OF ADDITIONAL PROTOCOL II, punishable under Article 3.d. of the Statute.”

Lexis

- **Borrowings**

“*Coup d'état*” is a word borrowed from French into English with the literal meaning “*stroke of state*”. It means sudden, illegal change of government. “*Via*” is a word borrowed from Latin and its synonyms are “*by way of, through, per*”. The word “*Nexus*” stands for a connection or link and is borrowed from Latin into English. [56]

“The AFRC/RUF was founded by members of the Armed Forces of Sierra Leone who seized power from the elected government of the Republic Sierra Leone via a coup d'état on 25 May 1997.”

“A nexus existed between the armed conflict and all acts or omissions charged herein as Violations of Article 3 common to the Geneva Conventions and Additional Protocol II and as Other Serious Violations of International Humanitarian Law.”

- **Terminology**

Formal character of the text is provided by using legal terminology. In this text there can be found many terms such as following: *indictment, violations, statute, governing body, allegation, omissions...*

“(…), are each individually criminally responsible for the crimes referred to in Article 2, 3 and 4 of the Statute.”

“All the times relevant to this Indictment, an unknown number of women and girls in various locations in the District were subjected to sexual violence.”

- **Proper nouns (names)**

Proper nouns are capitalized words which name particular persons, places and things in the text: *Foday Sayban Saykon, Freetown, Bombali, Sierra Leone, Johnny Paul Koroma, Kenema, Mortema, Koidu...*

- **Abbreviations**

SCLS (the Special Court For Sierra Leone), AFRC (the Armed Forces Revolutionary Council), CDF (Civil Defense Forces), SLA (Sierra Leone Army), PLO (Public Liaison Officer...

“(...) appointed Brima Bazzy Kamara a Public Liaison Officer (PLO) within the AFRC.”

- **Archaic words**

In the text there is abundant occurrence of archaic adverb “*herein*” which is a typical feature of legal texts.

“All offences alleged herein were committed within the territory of Sierra Leone after 30 November 1996.”

- **Legal doublets**

English verbs “*aid*” and “*abet*” are translated into Czech as synonyms for the Czech verb “*podílet se*”. They are used as a fixed phrase in legal texts, therefore we can say that this is a quintessential example of legal doublet.

“(...) which crimes each of them planned, instigated, ordered, committed or in whose planning, preparation or execution each accused otherwise aided and abetted, (...).”

“Za trestné činy, které každý z nich plánoval, podněcoval, organizoval, spáchal nebo na jejichž plánování, přípravě nebo uskutečnění se každý obžalovaný nějak podílel, (...).”

3.2.2 Micro-approach analysis of the text

- **Translation of proper names**

The translation of proper names which are often of an exotic origin seems to be the biggest problem. There are two basic ways how to deal with the translation of proper names. The translator can maintain the word in its original “*exotic*” form, or may transfer it into a form of the target language. However, as a serious problem can be considered different behaviour of individual languages. Czech is a synthetic language and therefore inflection of nouns is natural for it. On the other hand most of the words in this text do not belong to any types of inflection as defined in Czech grammar, which provides only a basic overview of inflected nouns. There are also handbooks which can be a useful tool, however they are often focused only on specific nouns of one language and also views of individual handbooks often vary. The incorrect inflection can also alter the meaning of the original word which is the reason for combination of both types as in the case of the first text. [57]

This passage of the first text is an illustrative example of problems occurring during the translation of proper names. While the names of the accused and the official name of the Republic Sierra Leone have been left in their original form, the names of the districts have been translated.

“Between mid February 1998 and 30 April 1998, SANTIGIE BORBOR KANU was a senior commander of AFRC/RUF forces in Kono District. In addition, SANTIGIE BORBOR KANU was a commander of AFRC/RUF forces which conducted armed operations throughout the north, eastern and central areas of the Republic Sierra Leone, including, but not limited to, attacks on civilians in Bombali District between about mid February 1998 and 31 December 1998. SANTIGIE BORBOR KANU, along with ALEX TAMBA BRIMA and BRIMA BAZZY KAMARA, was also one of the three commanders of AFRC/RUF forces during the attack on Freetown on 6 January 1999.”

“V období mezi polovinou února 1998 a 30. dubnem 1998 byl SANTIGIE BORBOR KANU nejvyšším velitelem AFRC/RUF jednotek založených v okrese Kono. Vedle toho byl SANTIGIE BORBOR KANU velitelem AFRC/RUF jednotek, které řídily armádní operace v celé severní, západní a centrální oblasti Republiky Sierra Leone, zahrnující mimo jiné útoky na civilní obyvatelstvo v okrese Bombali asi mezi květnem 1998 a 31. prosincem 1998. SANTIGIE BORBOR KANU, společně s ALEX TAMBA BRIMA a BRIMA BAZZY KAMARA, byl také jedním ze tří velitelů AFRC/RUF jednotek během útoku na Freetown 6. ledna 1999.”

In the case of translation of the term “*the government of President Kabbah*” spelling has been left unchanged, while the inflection was adapted to the Czech pattern.

“ALEX TAMBA BRIMA was a member of the group which staged the coup and ousted the government of President Kabbah.”

“ALEX TAMBA BRIMA byl členem skupiny, která zorganizovala převrat a svrhla vládu prezidenta Kabahha.”

- **Transposition**

In the translation there is sometimes necessary to perform various grammatical changes between the source and target languages to in order to achieve the full equivalence as it has already been explained in the theoretical part. There are several changes which can be performed and which have been performed in the first text.

In the example below there was carried out **transposition of present participle which has been replaced by relative dependent clause**. This translation technique is characteristic for the translation of present participle into the Czech language.

“(...) were required to abide by International Humanitarian Law and the laws and customs governing the conduct of armed conflicts, (...).”

“(...) byli povinni dodržovat Mezinárodního humanitárního právo a zákony a zvyky, kterými se řídí chování ozbrojených konfliktů, (...).”

Change of a part of speech. As it can be seen from the example below, in English there is used an adverb which has been replaced by an adjective. This step was necessary to maintain the equivalence of the translation.

“(...), also were used to punish the population for failing to provide sufficient support to the AFRC/RUF, or for allegedly providing support to the Kabbah government or to pro-government forces.”

“(...), ale také byly používány k potrestání obyvatelstva, které neposkytlo dostatečnou podporu AFRC/RUF nebo za údajné podporování Kabbahovy vlády nebo provládních sil.”

Transposition change of a part of speech. Even though an adverb “*also known as*” could be literally translated, it was eventually translated into the Czech language as “*jiným jménem*” which has been recognized as more appropriate due to the type of the text.

“ALEX TAMBA BRIMA also known as TAMBA ALEX BRIMA also known as GULLIT”

“ALEX TAMBA BRIMA jiným jménem TAMBA ALEX BRIMA jiným jménem GULLIT”

- **Literal translation**

Since there were no differences in the language system, there was not necessary to make any changes and the text has been translated literally.

“(…), OTHER SERIOUS VIOLATION OF INTERNATIONAL HUMANITARIAN LAW, punishable under Article 4.c. of the Statute.”

“(…), JINÁ ZÁVAŽNÁ PORUŠENÍ MEZINÁRODNÍHO HUMANITÁRNÍHO PRÁVA, trestně stíhatelná podle článku 4.c. sbírky.”

- **Lexical equivalence**

Lexical equivalence is the most commonly used technique. There are different intensities of the equivalence. This example is a good demonstration of a fully lexical equivalence.

Their “wives” were forced to perform a number of conjugal duties under coercion by their “husbands.”

“Manželky” byly nuceny provádět řadu manželských povinností pod nátlakem jejich “manželů.”

3.3 Translated text 2

Court decision on custody

I. INTRODUCTION

Reasons for custody within the meaning § 67 paragraph 1 letter a) of the Criminal Procedure Code is necessary to examine following merits of the charges.

II. Complete wording of the judgment

8To 102/99

Resolution

In a closed session on 8 March 1999 The District Court in Pilsen decided as follows:

On the basis of the complaint of the accused L.U., born 14/4/1964, pursuant to § 149 paragraph 1 letter a) of the Criminal Procedure Code, the resolution of the District Court Pilsen-City of 21 January 1999, ref. No. 8 T 67/97-73, is annulled and re-decides that pursuant to § 72 paragraph 2 of the Criminal Procedure Code, the accused L.U., born 14 April 1964, is released from custody.

Grounds

According to the contested resolution, the judge of the District Court Pilsen-City, pursuant to § 68 of the Criminal Procedure Code decided that the accused U. was taken into custody, for the reasons stated in § 67 letter a) of the Criminal Procedure Code.

The accused lodged a complaint against this resolution immediately after its publication in the record, the reason for the complaint was not given.

On the basis of the complaint lodged by the complainant, The District Court in Pilsen, pursuant to § 147 paragraph 1 of the Criminal Procedure Code reviewed rectitude of statements of contested resolution as well as previous proceedings, and took the view that the complaint of the accused is justified.

The accused pursuant to § 187 paragraph 1 of the Criminal Code is being prosecuted for the crime of illegal production and possession of narcotic drugs and psychotropic substances. The crime was committed in an unknown time in Pilsen, Mánesova Street

in a rented room No. 33 of the house of witness A.A. In the period from summer 1996 to 15/11/1996 the accused in various cases produced without permission undetected amount of psychotropic substance methamphetamine (meth), which he then used for his own personal use.

First of all, it should be noted that the proceedings which preceded the contested resolution was in accordance with the Criminal Procedure Code, when on 24 April 1997 charges were brought to the District Court Pilsen-City. Consequently, a sole judge of the district court by resolution from 29 August 1998 decided, pursuant to § 314c paragraph 1 letter c) of the Criminal Procedure Code, for the reason given in § 188 paragraph 1 letter c) of the Criminal Procedure Code to give the case back to the prosecutor for further investigation. The resolution failed to deliver to the accused, who is entitled to lodge a complaint pursuant to § 314c paragraph 4 of the Criminal Procedure Code. Therefore after many abortive attempts to deliver a copy of the decision (which are documented by defects, reports of the central population register and central registers of prisoners, requests for discovering the whereabouts) a warrant of arrest was issued on 7 December 1998, solely for reason of custody to prevent his escape pursuant to § 67 letter a) at that time valid Criminal Procedure Code. Regard to the impossibility of its delivery within the 24 hours prescribed by law to the court of inquiry, the accused was brought before the court in Znojmo on 14 January 1999 at 10.30 am. During interrogation the accused admitted that he knows about the existence of the criminal proceedings against him, however he insisted on the fact that until 23 December 1998 he was staying at his permanent residence address in Pilsen. Since then until now he has been staying at his mother in Znojmo. The accused confirmed that he did not inform the court or other bodies active in criminal proceedings about the stay away from his permanent residence. The judge, to whom the accused was assigned, interrogated the accused and after the consultation with the court, that issued the warrant of arrest, he decided to take the accused into custody within the meaning § 69 paragraph 5 of the Criminal Procedure Code. As a misconduct can be considered no mention of relevant provision of the contested resolution which differentiates the method of the decision of an arrested person from the decision of a detainee pursuant to § 77 paragraph 2 of the Criminal Procedure Code. The judge who decided on the custody, committed other misconduct by omission of new regulation of the provision § 67 of the Criminal Procedure Code which was effective from 1 January 1999,

therefore should have been cited § 67 paragraph 1 letter a) of the Criminal Procedure Code. This misconduct could be replaced by the court complaint if it had been its own decision and if found, otherwise, the contested decision lawful and factually correct, however this is not the case.

Pursuant to § 67 paragraph 2 of the criminal Procedure Code in preparatory proceedings, the court may decide on taking the accused in custody or on its extension only if there is given a reason for custody referred to paragraph 1a and if established facts hitherto suggest, that the act for which charge was notified, was committed, has all the elements of a criminal act and there are apparently reasons for suspicion that the criminal act was committed by the suspect.

Although in the given case it was decided to take into custody already in judicial proceedings, the local court considers that the reasons for custody within the meaning § 67 paragraph 1 letter a) to c) of the Criminal Procedure Code is necessary to examine following reasonableness of charges, although the local court is aware of lack of jurisdiction to deal with the individual assessment of the evidence at this stage of the proceedings and their summary in relation to the substantive decision on guilt and punishment. The reasonableness of the concern cannot be assessed with any relation to the notified charges. It is possible to assume, that the reasonableness of the concern is the stronger when the suspicion of a crime is more serious. If there is a range of evidence against the accused, he will more likely be stepped up to defend his criminal sanction, particularly acts of hiding, escape, or other acts, which are assumed in the provision § 67 paragraph 1 of the Criminal Procedure Code. The district court is aware of the incompetence to revise notified charges. It must respect that in case of an action has already been decided (although wrongly) by the sole judge. The local court does not intend to intervene in powers and authorities of other bodies by the impressible way. But it still applies that not only in preparatory proceedings, but also in judicial proceedings, especially in the situation, where a trial did not proceed and therefore the evidence have not been performed, the reasonableness of other duration of the custody, which is based on the existence of any of the reasons for detention, cannot be re-examined separately and without looking at the nature of the prosecuted act, the process of investigation and attitudes of accused toward it. The custody cannot exist by itself, but only in relation to charges of a particular criminal act.

From this perspective, the court came to the conclusion that the reasonableness of the charge notification is undoubtedly caused by defects of preparatory proceedings. Therefore it is necessary to consider how extensive the reasonableness of the concern that the accused will abscond when he remains at liberty is. The charge notification and subsequently also the indictment is based on the secured evidence and chemicals that have been found during the examination of the crime scene on 15 November 1996. The evidence was submitted to the expert witness in the field of healthcare - toxicology to explore and answer the questions about the submitted materials about their composition, whether they were used for drug production and what amount of drugs could be produced from them. From the situation, when the accused denies meth production and the witness A confirms that he told her he could not make a meth and she had never seen him during the production (sheet 42), the evidence is decisive because the circumstances indicate that the criminal act was committed by a particular person.

When the local court studied the records, came to the conclusions as outlined in the grounds of not yet effective decision of the district court to return the case for further investigation on sheets 52-54. The Protocol on searching the crime scene and the related photographic documentation are dated 15 November 1996, at the time before the charge was noticed. The consideration of whether it was or could be urgent or unique action, in the situation, that on that day the accused was hospitalized in a psychiatric clinic of the University Hospital in Pilsen, can be left to the procedural court. Nevertheless, the fact that there has been a search of spaces marked in the mentioned protocol of the inspection as a “cellar” cannot be omitted. The descriptive part of this protocol based on the photographic documentation indicates that this is a non-residential space in the basement of the building. The door of this house which is “formed as a flat” is undamaged and fitted with a handle. The following is a detailed description of home furnishings. The accused himself stated that since “1992 he has lived in a rented flat ...” (sheet 26). In further statement before an investigator he talks about these spaces as about his home (sheet 29). The official record dated 15 November 1996 based on sheet 30 confirms that, with regard to the hospitalization of the accused owner of the house allowed access to his “room”, as well as the witness A. In her testimony she says that she had rented him the “basement flat with two fully furnished rooms” (sheet 41, last testimony).

Between fundamental rights and freedoms regulated in the first section of Chapter Two of the Charter of Fundamental Rights and Freedoms as part of the constitutional resolution of the Czech Republic is regulated the inviolability of a dwelling under Article 12. It may not be entered without the permission of the person living there respectively a dwelling may be searched only for the purposes of a criminal proceedings on the basis of reasoned warrant issued by the judge in writing form with the fact that the way in which a dwelling may be searched shall be specified by law, which is meant by the unabridged Criminal Procedure Code. Pursuant to § 82 paragraph 1 of the Criminal Procedure Code, a house search can be performed if there is a reasonable suspicion that a thing or an important person for criminal proceedings are in a flat or other space used for living or in spaces belonging to them (dwelling). From the diction of the provision § 83 under the same law follows that only the presiding judge is entitled to order the house search and in preparatory proceedings it can be ordered on suggestion of the prosecutor. The conditions of the house search are in that case strictly defined. Common judicial practice is based on a fact that the dwelling is a space for living. They are primarily flats, however flat exchange, shelters, rooms of institutions intended for permanent living, as well as a part of the flat in sublease can also be considered the spaces determined the constitutional right to inviolability of a dwelling (§ 719 of the Criminal Code). However, a distinct character of dwelling is required. In the given case it is obvious that since 1992 the accused used a basement flat in the family house. The only single categorical conclusion can be inferred from this. It was the dwelling within the meaning abovementioned statutory provisions and from the nature of an action dated 15 November 1996 it is obvious that it was a house search conducted without the consent of an authorized person and without a judge's written warrant. There was no reason for the violation of the right of the accused to the inviolability of a dwelling, assumed in sheet 12, paragraph 3 of the Charter of Fundamental Rights and Freedoms, respectively in the provision 83c paragraph 1 of the Criminal Procedure Code. Police authorities did not enter the dwelling in order to protect life or health or to ward off the threats to public order and safety. From the aforementioned it follows that the inspection of the crime scene, even with the consent of the owner of the house, took place after unlawful entry into the dwelling of another person. Without the consent of a tenant the homeowner is not entitled to enter the flat. Therefore, the permission of the witness A did not entitled the police authorities to enter

dwelling of the accused. The protocol about the inspection of the crime scene, relevant photographic documentation and the checklist of the secured tracks are therefore totally ineffective. It follows the subsequent irrelevance of findings of an expert opinion from the field of toxicology in relation to the investigated evidence secured from the illegal entry into the dwelling. It is an absolute ineffectiveness of such evidence, which cannot be remedied in the future. In this situation it is clear that criminal proceedings of the accused is based only on a vague statements and suspicions that have been pronounced by the witness A. It may be accepted that from the evidence which she provided it is at least possible to try to complete the argumentation. The suspicion of accused of the crime is justifiable, but the notification of charge is so questionable that the concern that the accused will abscond in connection with reasonableness of charge and particular probative situation, is not as required in provision § 67 paragraph 1 letter c) of the Criminal Procedure Code. Nevertheless the fact that the accused is prosecuted for a crime in which the maximum term of imprisonment does not exceeded three years (within the meaning of § 16 paragraph 1 of the Criminal Procedure Code cannot be used stricter penalty of the amendment to the Criminal Procedure Code No. 112/1998 collection), cannot be omitted. However, he is considered as innocent person (sheet 44), which in the case of conviction and imposition of the sentence will undoubtedly be taken into account, so it is impossible to talk about an impending heavy sentence of imprisonment within the meaning of § 67 paragraph 1 letter a) of the Criminal Procedure Code. The district court considered as the reasons for custody, which is to prevent escape, the specific facts such as the impossibility to deliver the decision. But it was a decision in favor of the accused in which a sole judge reproached bodies active in preparatory proceedings for similar substantial misconducts of preparatory proceedings, as the district court mentioned them in this resolution. On the other hand the fact that for the bodies active in criminal proceedings the accused has become unreachable and the mentioned decision of 29 July 1998 was unsuccessfully delivered to him in essence up to the present time, cannot be overlooked. The district court did not make a mistake when it issued a warrant for the arrest of the accused after several unsuccessful delivery attempts and the detection the accused have not been reported to any other address of permanent residence and neither in custody or prison, and his whereabouts are unknown. However, it is startling that during the decision on custody of the accused the court did not consider his claim that from 23 December 1998 he had been staying at his

mother's home. While from the application of the mother of the accused, which is placed on file of the District Court Pilsen-City ref. No Nt 362/99 as an unclear submission, it is clear that when the accused was arrested, he was actually visiting her mother. Although it can be argued with some of the findings contained in this submission as well as with the defense of the accused that he stayed at the address of his permanent residence, and he was unreachable there. The fact that the accused L.U. already in his protocol of interrogation stated the address of his parents on which he was subsequently arrested can be disregarded. On the other hand he himself during the examination by experts from the field of psychiatry pointed out that he is staying at parents rarely, about once a week at Christmastime (sheet 20, last testimony). In addition, the local court from the submitted records found out that although the main reason for taking the accused into custody was the impossibility to deliver the resolution on returning of the case for further investigation, until now the decision of District Court Pilsen-City has not been delivered to the accused and not even into the custody. On sheet 74 of last testimony there is a report of the judge on the delivery of the resolution, but there is no proof of delivery. On the basis of the above mentioned facts the local court came to the conclusion, that the accused acted in a way that had resulted issuing an order to his arrest and its feasibility. But with regard to the reasonableness of charge, the specific amount of impending sentence and procedure of the district court during the delivery of documents it can be considered, that there are no specific facts that would justify custody, which should prevent the escape pursuant to § 67 paragraph 1 letter a) of the Criminal Procedure Code. Therefore, the District Court in Pilsen by the procedure in accordance with 149 paragraph 1 letter a) of the Criminal Procedure Code annulled the contested resolution and decided to release the accused from custody. The court utilized provisions of § 72 paragraph 2 of the Criminal Procedure Code, because there is no doubt that at the present time, the accused is actually in custody, so the decision to release the arrested persons as defined in § 69 paragraph 5 of Criminal Procedure Code is out of the question. Although bodies active in criminal proceedings are from the official duty obliged (pursuant to § 72, Paragraph 1 of the Criminal Procedure Code) to re-examine during each period of prosecution, whether the reasons for custody still exist or whether they have not changed and whether there is the reason for the release. It must be admitted that the re-examined proceedings on the complaint of the accused is not entirely rigorous realization of that statutory provision as the motion for re-

examination proceedings, grievance proceedings is an appeal of the accused. In this case it is necessary to take into account the defendant's complaint based on its content as sort of a request for release. Therefore the local court proceeded pursuant to § 72, paragraph 2 of the Criminal Procedure Code.

Instruction: To lodge an appeal against the decision of the court is not admissible.

In Pilsen on 8 March 1999

3.4 Commentary on the second text

3.4.1 Macro-approach analysis of the text

The second source text of the bachelor thesis was taken from the legal periodical “*EMP, Časopis o českém a evropském právu*” which was published in 1999. A part of this edition is periodical “*Jurisprudence*” which is focused on legal practice and jurisprudence. As a part of its focus are court decisions and private and public law. The publisher of this legal periodical is *Stichting EMP, Utrecht, Prague* and the author of the text is *JUDr. Jan Sváček*.

The theme of the text is court decision on custody. The District Court in Pilsen decided on taking the accused into custody for the crime of illegal production and possession narcotic drugs and psychotropic substances, however the accused lodged a complaint opposing this order which was subsequently re-examined by the court. The court afterwards came to the conclusion that the complaint was reasonable.

The function of the text is to record information from the criminal proceedings and give it to the reader. Since this is a legal text of a similar nature as the first text, it can be said that this is also the text written in formal language with features of technical style.

To understand the text it is not necessary to know the background of this case as all relevant information is chronologically explained in the text. It is essential, however, to be able to orientate in long complex sentences of the Czech legal text and know some important terms and frequently used abbreviations.

At a first sight a minimal structuring of the text which makes the text complicated is evident. The text is divided into two columns which are subsequently divided into long paragraphs where there is no empty space between them. In the introductory part of the text there is some information as an introduction, reasons for custody and judgment written in bold. They are highlighted in order to attract attention and emphasize the essential information. In brackets there is provided additional information which often refers to previous testimony.

Grammar

- **Voices**

Passive voice in the Czech language does not appear so frequently as in the English language although in legal Czech it is often overused. English works completely differently than Czech. Czech is a synthetic language, it means that endings are linked to words and in these endings there is contained information about the function of the word. English is an analytic language that means that the words are not inflected and conjugated, therefore it is not obvious from the endings whether it is subject or object of a sentence. [58] In the text there are both active and passive voice, but passive prevails.

Passive voice: “*Obviněný byl předveden s ohledem na nemožnost jeho dodání v zákonné lhůtě do 24 hodin soudu, který příkaz k zatčení vydal, (...).*”

Active voice: “*Podle § 67 odst. 2 tr. ř. v přípravném řízení může soud rozhodnout o vzetí obviněného do vazby nebo o jejím prodloužení jen tehdy, (...).*”

- **Sentences**

In the text there prevail long sentences with many dependent clauses. The most common type of dependent clauses appearing in the text are relative clauses and nominal clauses.

“*(...) v několika případech vyrobil nezjištěné množství metamfetaminu (pervitin), který pak používal pro vlastní potřebu.*”

“*Nelze však skutečně opominout, že došlo k prohlídce prostor označených ve zmíněném protokolu o ohledání jako (...).*”

- **Tenses**

In the text present and past tense are represented.

“*Soudce, jemuž byl obviněný dodán, obviněného vyslechl a po konzultaci se soudcem, který vydal příkaz do vazby ve smyslu § 67 tr. ř.*”

“*Obviněný je stíhán pro trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 147 odst. 1. tr. zák., kterého se měl dopustit tím, že (...).*”

Lexis

- **Borrowings**

The contemporary Czech language records excessive use of lexical resources of foreign origin taken from different languages. In recent years borrowings from English are highly represented but in the source text there is a large number of words borrowed from Latin and German. For example the word “*toxikologie*” which was derived from Latin word “*toxicum*” which means “poison”. The noun “*droga*” is borrowed from the German language.

“(…) z oboru zdravotnictví - toxikologie k zodpovězení otázek, jaké látky byly nalezeny v předložených materiálech, jaké je jejich složení, zda sloužily k výrobě drog a jaké množství bylo možno z nich vyrobit.”

- **Abbreviations**

LZPS (Listina základních práv a svobod), čl. (číslo listu), p.v. (poslední výpověď), odst. (odstavec), tr. ř. (trestní řád), tr. zák. (trestní zákoník), nar. (narozený)

“(…), které odlišuje režim rozhodování o osobě zatčené od rozhodování o osobě zadržené dle § 77 odst. 2 tr. ř., dalšího pochybení se soudce rozhodující o vzetí obviněného do vazby dopustil tím, (…).”

- **Terminology**

In the text there can be found mainly legal terminology and the terminology from the field of toxicology as can be seen from the examples mentioned below:

Legal terminology: *usnesení, rozsudek, vazba, obžaloba, trestní řízení, dikce, protokol, Listina základních práv a svobod, občanský zákoník...*

“Navíc zdejší soud z předloženého spisového materiálu zjistil, že přestože hlavním důvodem pro vzetí obviněného do vazby bylo to, že nebylo možné mu doručit usnesení o vrácení věci k došetření.”

Toxicological terminology: *výroba drog, pervitin, metamfetamin, omamné a psychotropní látky, chemikálie...*

“Obviněný je stíhán pro trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek.”

- **Proper nouns**

Proper nouns are used primarily to describe geographic names and institutions. *Plzeň, Krajský soud Plzeň-město, Okresní soud ve Znojmě, Fakultní nemocnice v Plzni, Česká Republika...*

“Napadeným usnesením rozhodl soudce Okresního soudu Plzeň-Město podle § 68 tr. ř. tak, že obviněného U vzal do vazby z důvodu uvedeného v § 67 písm. a) tr. ř.”

3.4.2 Micro-approach analysis of the text

- **Modulation**

Due to the explanation of modulation in the theoretical part it can be said that modulation is an application of the phrase or expression which vary in the ST and TT. The objective is to maintain the same idea.

“(…), a znovu se rozhoduje tak, že se podle § 72 odst. 2 tr. ř. se obviněný L.U., nar. 14.4. 1964, propouští z vazby na svobodu.”

“(…), is annulled and re-decides that pursuant to § 72 paragraph 2 of the Criminal Procedure Code, the accused L.U., born 14 April 1964, is released from custody.”

“(…) napadeného usnesení, jakož i řízení, které mu předcházelo, a došel k závěru, že stížnost obviněného je zcela důvodná.”

“(…) contested resolution as well as previous proceedings, and took the view that the complaint of the accused is justified.”

- **Lexical equivalence**

Lexical equivalence is used to express the same situation in both languages. The examples mentioned below fully describe lexical equivalence. Full equivalence is predominantly symmetric. Therefore one word expression in the source language is usually translated into target language also by one word expression.

“(…), byť sám při vyšetření znalci z oboru psychiatrie poukazoval na to, že se u rodičů zdržuje velice sporadicky, tak jednou za týden na vánoce (č.l. 20 p.v.).”

“On the other hand he himself during the examination by experts from the field of psychiatry pointed out that he is staying at parents rarely, about once a week at Christmastime (sheet 20, last testimony).”

“Za této situace je zřejmé, že trestní stíhání obviněného se opírá toliko o určitá vágní tvrzení a podezření vyslovená svědkyní A.”

“In this situation it is clear that criminal proceedings of the accused is based only on a vague statements and suspicions that have been pronounced by the witness A.”

- **Literal translation**

In the subsequent situation it was not necessary to customize or change the text, therefore literal translation has been used.

“Podle § 67 odst. 2 tr. ř. v přípravném řízení může soud rozhodnout o vzetí obviněného do vazby nebo o jejím prodloužení jen tehdy, (...).”

“Pursuant to § 67 paragraph 2 of the criminal Procedure Code in preparatory proceedings, the court may decide on taking the accused in custody or on its extension only if (...).”

- **Substitution**

Abbreviations are commonly used in Czech legal texts. They serve to facilitate the recording of information from judicial proceedings. Converting abbreviations is a typical example for translation technique called substitution.

“Protože orgány činné v trestním řízení mají z úřední povinnosti podle § 72 odst. 1 tr. ř. za povinnost přezkoumávat v každém období trestního stíhání, (...).”

“Although bodies active in criminal proceedings are from the official duty obliged (pursuant to § 72, Paragraph 1 of the Criminal Code) to re-examine during each period of prosecution, (...).”

4 GLOSSARY

A

Abduct (v) - unášet, odvést násilím, unést; **abduction** (n) - únos, unesení

Abscond (v) - vyhýbat se trestnímu stíhání, unikat před spravedlností

Accused (n) - obžalovaný, obviněný

Act (v, n) - jednat, čin; **criminal** ~ - trestný čin

Agreement (n) - dohoda; **peace** ~ - mírová dohoda

Allegation (n) - tvrzení, nepodložené obvinění

Amended (adj) - pozměněný, upravený, novelizovaný; **amendment** (n) - novela

Armed Forces Revolutionary Council, AFRC - Revoluční rada ozbrojených sil

Arrested person - zatčená osoba

Assess (v) - hodnotit

Assign (v) - dodat, přiřadit

Authority (n) - pravomoc, orgán, úřad; **exercise** ~ - vykonávat pravomoc, **legislative** ~ - legislativní orgán, **executive** ~ - výkonný orgán

B

Body (n) - orgán, úřad; **governing** ~ - řídicí orgán

C

Captive (n, adj) - zajatec, vězeň, uvězněný, zajatý; **hold sb** ~ - držet koho v zajetí

Capture (v) - zadržovat, zajmout

Carve (v) - vyřezat, vyrýt

Case (n) - věc, soudní případ

Cessation (n) - zastavení

Charges (n) - obvinění, žaloba; **merits of** ~ - důvody obvinění, **bring** ~ - podat žalobu

Charter of Fundamental Rights and Freedoms - listina základních práv a svobod

Civil Defence Forces, CDF - civilní obranné síly

Coercion (n) - nátlak; **under** ~ - pod nátlakem

Command (n) - velení; **direct** ~ - přímé velení

Commit (v) - dopustit, spáchat; ~ **crime** - spáchat trestný čin

Complaint (n) - stížnost; **lodge** ~ - podat stížnost

Conjugal (adj) - manželský; ~ **duties** - manželské povinnosti

Count (n) - bod obžaloby

Coup d'état (n) - převrat, puč

Court (n) - soud, ~ **of inquiry** - vyšetřovací soud; **bring sb before** ~ - předvést někoho před soud, **local** ~ - místní soud

Crime (n) - trestný čin

Crime scene (n) - místo činu

Criminal Procedure Code - trestní řád; tr. ř.

Custody (n) - vazba; **take sb into** ~ - vzít do vazby, **reasons for** ~ - důvody vazby, **release from** ~ - propustit z vazby

D

Decision (n) - rozhodnutí; **substantive** ~ - meritorní rozhodnutí, **court** ~ - rozhodnutí soudu

Defence (n) - obhajoba

Detainee (n) - zadržovaná osoba, zadržený

Diction (n) - dikce

E

Enslavement (n) - zotročování, zotročení

Ensuing (adj) - následující

Evidence (n) - důkaz, **assessment of** ~ - posouzení důkazů, **submit** ~ - předložit důkaz

Extension (n) - prodloužení

F

Faction (n) - frakce

G

Geneva Conventions - Ženevské konvence

Grounds (n) - odůvodnění

H

Herein (adv) - zde, v tomto dokumentu

Hostilities (n) - ozbrojené konflikty, střety; **active** ~ - aktivní ozbrojené konflikty

I

In accordance with (pre) - v souladu

Including (pre) - včetně, zahrnující

Indictment (n) - obžaloba

Instigate (v) - podněcovat, nabádat

International Humanitarian Law - Mezinárodní humanitární právo

Interrogation (n) - výslech; **interrogate** (v) - vyslýchat, dotazovat se

Investigation (n) - došetření

J

Judge (n) - soudce; **sole** ~ - samosoudce, **presiding** ~ - předsedající soudce

Judgement (n) - rozsudek

Justified (adj) - důvodný, oprávněný, opodstatněný

L

Labour (n) - práce, pracovní síla; **forced** ~ - nucená práce, **domestic** ~ - domácí práce

Looting (n) - rabování, drancování

M

Measure (n) - opatření; **necessary** ~ - nutné opatření, **reasonable** ~ - rozumné opatření

Misconduct (n) - pochybení

Misconduct (n) - pochybení; **commit** ~ - dopustit se pochybení

Mutilate (v) - zmrzačovat, zohavovat; **mutilation** (n) - zmrzačování

N

Narcotic (adj) - omamný; ~ **drug** - omamná látka

Nature (n) - povaha, podstata

Nexus (n) - souvislost, spojitost

Notification (n) - sdělení, úřední uvědomění

O

Offence (n) - trestný čin, porušení zákona, přečin

Omission (n) - opomenutí

Organized armed group - organizovaná ozbrojená skupina

P

Permission (n) - povolení

Perpetrator (n) - pachatel

Possesion (n) - držení, vlastnictví

Power (n) - pravomoc

Precede (v) - předcházet

Proceedings (n) - řízení; **preparatory** ~ - přípravné řízení, **judicial** ~ - soudní řízení,

re-examination ~ - přezkumné řízení, **grievance** ~ - stížnostní řízení

Prosecute (v) - stíhat, soudně stíhat

Prosecutor (n) - prokurátor, státní zástupce

Protocol (n) - protokol; **additional** ~ - dodatkový protokol

Provision (n) - ustanovení; **statutory** ~ - zákonné ustanovení

Psychotronic (adj) - psychotropní; ~ **substance** - psychotropní látka

Public Liaison Officer - veřejný styčný důstojník

Punishable (adj) - trestně stíhatelný, trestný

Pursuant to (pre) - podle, v souladu s

R

Rectitude (n) - správnost; ~ **of statements** - správnost výroků

Referred (adj) - uvedený

Resolution (n) - usnesení

Review (v) - přezkoumat

Revolutionary United Front, RUF - Jednotná revoluční fronta

S

Sanction (n) - postih; **criminal** ~ - trestní postih

Sentence (n) - trest; ~ **of imprisonment** - trest odnětí svobody

Session (n) - zasedání; **closed** ~ - neveřejné zasedání

Supreme Council (n) - Nejvyšší rada

Statute (n) – sbírka

Submission (n) - podání

Supervisor (n) - dozorce

Suspect (n) - podezřelý

Suspicion (n) - podezření

T

Testimony (n) - výpověď

To aid and abet - podílet se, napomáhat

Trial (n) - hlavní líčení

U

Unlawful (adj) - protiprávní, nezákonný; ~ **kill** - nezákonné zabití, ~ **take** - protiprávní zmocnění, ~ **entry** - nezákonné vniknutí

V

Valid (adj) - platný

Victim (n) - oběť; **multilated** ~ - zmrzačené oběti

Violence (n) - násilí; **physical** ~ - fyzické násilí, **sexual** ~ - sexuální násilí

W

Warrant of arrest (n) - zatykač; **issue** ~ - vydat zatykač

Whereabouts (n) - místo pobytu

5 CONCLUSION

The goal of the thesis was to translate selected legal texts from the field of criminal law, perform the translation into the Czech or English language and to supplement the texts by a commentary on translation and a glossary. A part of the work was a brief introduction to the theory and history of translation. The objective of the work was also to familiarize the reader with a legal style.

The text was divided into two main parts that helped to achieve these goals. In the theoretical part I defined the translation and acquainted the reader with the historical development of translation over several centuries and particular approaches of some translation theorists. The theoretical part introduced the process of translation, translation methods, types, techniques and lexical equivalence. The knowledge obtained in the theoretical part was subsequently applied in the practical part.

Two texts from the field of criminal law which were translated and their originals were attached to the end of the work were chosen for the practical part. The first text was “*Indictment*” published by “*the Special Court for Sierra Leone*” This text has been translated into the Czech language. The second text was “*Court decision on custody*”, it has been translated into the English language. This text was retrieved from the Czech legal periodical “*EMP – Časopis o Českém a evropském právu*” from the attached periodical “*Jurisprudence.*”

The texts were supplemented by the translation commentary which consisted of analyses of grammatical, syntactical and lexical level of source texts. Both texts coincided particularly by using long complicated sentences and frequent use of passive constructions. Nevertheless, it was sometimes very difficult to cope with the structure of a sentence and do not change the stylistic features. There was also described the structure of both texts and the reader was able to observe significant differences between Czech and English legal texts of this type. These texts were complemented by the explanation of some techniques which the author used in the translation.

I came to the conclusion that in order to achieve adequate translation of legal and other technical texts it requires a good knowledge of translation theory, experience gained during the practice with translation, understanding of individual translation techniques

and knowledge of legal terminology. Comparison and selection of correct expressions should not be overlooked.

6 ENDNOTES

1. MUNDAY, Jeremy. *Introducing Translation Studies. Theories and Applications*, p. 4
2. KNITTLOVÁ, Dagmar. *K teorii i praxi překlada*, p. 5
3. *Ibid.*, p. 6
4. *Ibid.*, p. 6-7
5. MOHIT, K. RAY. *Studies In Translation*, p. 1
6. *Ibid.*, p. 2-3
7. *Ibid.*, p. 4
8. NORD, Christian. *Text analysis in translation: Theory, Methodology, and Didactic Application of a Model for Translation-Oriented Text Analysis*, p. 34
9. *Ibid.*, p. 35-36
10. NIDA, Eugene A. *Language Structure and Translation: Essays*, p. 79
11. NEWMARK, Peter. *A textbook of translation*, p. 45
12. *Ibid.*
13. *Ibid.*, p. 46
14. *Ibid.*
15. *Ibid.*
16. *Ibid.*
17. *Ibid.*, p. 47
18. *Ibid.*
19. *Ibid.*
20. VENUTI, Lawrence. *Translation Studies Reader*, p. 126
21. *Ibid.*, p. 127
22. *Ibid.*
23. KNITTLOVÁ, Dagmar. *Teorie překlada*, p. 9
24. VINAY, Jean-Paul, DARBELNET, Jean. *Stylistic of French and English: A Methodology for Translation*, p. 31
25. *Ibid.*, p. 32
26. MUNDAY, Jeremy. *op. cit.*, p. 56
27. VINAY, Jean-Paul, DARBELNET, Jean. *op. cit.*, p. 37
28. WIKIPEDIA. [online], p. Calque.

29. VINAY, Jean-Paul, DARBELNET, Jean. op. cit., p. 33-34
30. Ibid., p. 31
31. Ibid.
32. Ibid., p. 94
33. TOMÁŠEK, Michal. Překlad v právní praxi. 2. dopl. vyd., p. 111
34. VINAY, Jean-Paul, DARBELNET, Jean. op. cit., p. 36
35. TOMÁŠEK, Michal. op. cit., p. 117
36. VINAY, Jean-Paul, DARBELNET, Jean. op. cit., p. 38
37. KNITTLOVÁ, Dagmar. K teorii i praxi překladu, p. 14
38. VINAY, Jean-Paul, DARBELNET, Jean. op. cit., p. 39
39. INTERPRO. [online], p. Translation technique.
40. KNITTLOVÁ, Dagmar. K teorii i praxi překladu, p. 14, 102
41. Ibid., p. 33
42. Ibid., p. 42
43. Ibid., p. 36-40
44. Ibid., p. 84-85
45. Ibid., p. 86
46. TOMÁŠEK, Michal. op.cit., p. 27
47. MATTILA, E.S. Heikki. Comparative Legal Linguistics, p. 9
48. TOMÁŠEK, Michal. op. cit., p. 27
49. KNITTLOVÁ, Dagmar. K teorii i praxi překladu, p. 130
50. Ibid., p. 131
51. BÁZLIK, Miroslav., AMBRUS, Patrik. Legal English and its Gramatical Structure, p. 85
52. KNITTLOVÁ, Dagmar. K teorii i praxi překladu, p. 131
53. DUŠKOVÁ, Libuše. et al. Mluvnice současné angličtiny na pozadí češtiny, p. 400
54. Ibid., p. 268
55. Ibid., p. 232
56. OXFORD DICTIONARIES. [online] p. Coup.
57. DUŠKOVÁ, Libuše. op. cit., p. 17
58. BÁZLIK, Miroslav., AMBRUS, Patrik. op. cit., p. 75

7 BIBLIOGRAPHY

7.1 Print sources

BÁZLIK, Miroslav. AMBRUS, Patrik. *Legal English and its Gramatical Structure*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2009. 196 s. ISBN 978-80-7357-455-0.

BOHÁČEK, Martin. *Základy anglo-amerického obchodního práva. Srovnávací právo II*. Praha: Nakladatelství VŠE Oeconomica, 2003. ISBN 80-245-0649-1.

DUŠKOVÁ, Libuše. et al. *Mluvnice současné angličtiny na pozadí češtiny*. Praha: Academia, 1994. ISBN 80-200-0486-6.

KNITTLOVÁ, Dagmar. *K teorii i praxi překladu*. Olomouc: Filozofická fakulta univerzity Palackého, 2000. 215 s. ISBN 80-244-0143-6.

KNITTLOVÁ, Dagmar. *Teorie překladu*. Olomouc: Filozofická fakulta univerzity Palackého, 1995. 140 s. ISBN 80-7067-459-8.

MATTILA, E.S. Heikki. *Comparative Legal Linguistics*. Farnham: Ashgate Pub Co, 2006. 347 s. ISBN 978-07546874.

MOHIT, K. RAY. *Studies In Translation*. New Delhi: Atlantic Publisher & Distributors Ltd., 2008. ISBN 978-81-269-0922-3.

MUNDAY, Jeremy. *Introducing Translation Studies. Theories and Applications*. London- New York: Routledge, 2001. ISBN 0-415-22926-X.

NEWMARK, Peter. *Textbook of translation*. New York: Prentice-Hall International, 1988, ISBN 01-391-2593-0.

NIDA, Eugene A. *Language Structure and Translation: Essays*. Stanford: Stanford University Press, 1975. ISBN 0-8047-0885-1.

NORD, Christian. *Text analysis in translation: Theory, Methodology, and Didactic Application of a Model for Translation-Oriented Text Analysis*. Amsterdam-New York: Rodopi B.V., 2005. ISBN 90-420-1808-9.

OHEROVÁ, Jana. *Anglicko-český právní slovník*. Praha: Linde, 2005. ISBN 80-7201-553-2.

OHEROVÁ, Jana. *Česko-anglický právní slovník*. Praha: Linde, 2005. ISBN 80-7201-563-2.

TOMÁŠEK, Michal. *Překlad v právní praxi*. 2. dopl. vyd. Praha: Linde, 2003. ISBN 80-7201-427-7.

VENUTI, Lawrence. *Translation Studies Reader*. New York: Routledge, 2012. ISBN 978-0-415-61347-7.

VINAY, Jean-Paul, DARBELNET, Jean. *Stylistic of French and English: Methodology for Translation*. Philadelphia/Amsterdam: John Benjamins B.V., 1995. ISBN 90-272-1610X.

7.2 Internet sources

INTERPRO. *Translation techniques* [online], 2012. Available from: <http://www.interproinc.com/articles.asp?id=0303> [Retrieved 31 March 2013].

OXFORD DICTIONARIES. *Coup* [online], 2013. Available from: <http://oxforddictionaries.com/definition/english/coup> [Retrieved 22 March 2013].

WIKIPEDIA. *Calque* [online], 25 March 2013. Available from: <http://en.wikipedia.org/wiki/Calque> [Retrieved 30 March 2013].

7.3 Sources of original texts

SPECIAL COURT FOR SIERRA LEONE. *Case 16: The Prosecutor vs. Brima, Kamara and Kanu*. [online] DAVID M.CRANE, 18 February 2005, Available from: <http://www.scsf.org/CASES/ProsecutorvsBrimaKamaraandKanuAFRCCase/tabid/106/Default.aspx> [Retrieved 1 April 2013].

ŠVÁČEK, JAN. *EMP – Časopis o Českém a evropském právu, příloha č. 7-8*. Praha: Stichting EMP, Utrecht, 1999. ISSN 1210-3977.

8 ABSTRACT

Linguistic and cultural differences have always been perceived as obstacles for translation of technical texts as well as legal texts. The English jurisprudence and law differ from the Czech law in many ways. These differences can cause a variety of issues which the translator has to cope with during the translation. The translator must first of all be proficient in both languages. He should also know the translation theory and techniques very well and should have enough experience with both the translation and the jurisprudence.

The theme of the bachelor thesis is *The translation of selected legal texts with commentary and glossary*. The goal of the thesis was to translate selected legal texts from the field of criminal law and to perform translation into the Czech or English language. The thesis starts with theoretical introduction into translation. This part provides some information about the definition of translation, its history, process of translation, translation methods, types, techniques and lexical equivalence. The work also gives characteristics of a legal style and its typical features.

The practical part includes the translation of two texts from the field of criminal law. The first text is translated from the English language into the Czech language and the second one from the Czech language into the English language. Both texts are accompanied by commentaries which consist of a macro-approach and micro-approach part of the analysis of the text. At the end of the work glossary, which includes important vocabulary and expressions, is given.

9 RESUMÉ

Jazykové a kulturní rozdíly byly vždy vnímány jako překážky při překladu technických textů, stejně jako právních textů. Anglická právní věda a zákon se od českého práva liší v mnoha ohledech. Tyto rozdíly mohou způsobit řadu problémů, s nimiž se překladatel musí vypořádat během překladu. Překladatel musí mít především pokročilou znalost obou jazyků. Měl by také dobře znát a ovládat překladatelské teorie a techniky a zároveň mít dostatečné zkušenosti jak s překladem, tak i s právní vědou.

Tématem bakalářské práce je *Překlad vybraných právnických textů s komentářem a glosářem*. Cílem práce bylo přeložit vybrané právní texty z oblasti trestního práva a provést tak překlad do českého nebo anglického jazyka. Práce začíná teoretickým úvodem do problematiky překladu. Tato část poskytuje informace o definici překladu, jeho historii, procesu překladu, překladatelských metodách, typech, technikách a lexikální ekvivalenci. Tato práce také uvádí základní charakteristiku právního stylu a představuje jeho typické rysy. Praktická část obsahuje překlad dvou textů z oblasti trestního práva. První text je přeložen z anglického jazyka do českého jazyka, druhý z českého jazyka do anglického jazyka. Oba texty jsou doprovázeny komentářem, jehož součástí je macro a micro analýza textu. Na konci práce je uveden glosář, který zahrnuje významné termíny a výrazy.

10 APPENDICES

10.1 Appendix 1, Source text 1

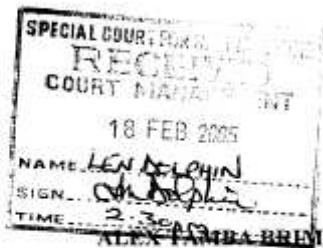
147.

SCSL-04-16-PT
(6239-6258)

6239

THE SPECIAL COURT FOR SIERRA LEONE

CASE NO. SCSL – 2004-16-PT

THE PROSECUTOR

Against

ALEX TAMBA BRIMA also known as TAMBA ALEX BRIMA also known as GULLIT

BRIMA BAZZY KAMARA also known as IBRAHIM BAZZY KAMARA
also known as ALHAJI IBRAHIM KAMARA

AND

SANTIGIE BORBOR KANU also known as 55 also known as FIVE-FIVE also known as SANTIGIE KHANU also known as SANTIGIE KANU also known as S. B. KHANU also known as S.B. KANU also known as SANTIGIE BOBSON KANU also known as BORBOR SANTIGIE KANU

FURTHER AMENDED CONSOLIDATED INDICTMENT

The Prosecutor, Special Court for Sierra Leone, under Article 15 of the Statute of the Special Court for Sierra Leone (the Statute) charges:

ALEX TAMBA BRIMA also known as (aka) TAMBA ALEX BRIMA aka GULLIT

BRIMA BAZZY KAMARA aka IBRAHIM BAZZY KAMARA aka ALHAJI IBRAHIM KAMARA

and

SANTIGIE BORBOR KANU aka 55 aka FIVE-FIVE aka SANTIGIE KHANU aka SANTIGIE KANU aka S. B. KHANU aka S.B. KANU aka SANTIGIE BOBSON KANU aka BORBOR SANTIGIE KANU

with **CRIMES AGAINST HUMANITY, VIOLATIONS OF ARTICLE 3 COMMON TO THE GENEVA CONVENTIONS AND OF ADDITIONAL PROTOCOL II and OTHER SERIOUS VIOLATIONS OF INTERNATIONAL HUMANITARIAN LAW, in violation of Articles 2, 3 and 4 of the Statute** as set forth below:

THE ACCUSED

1. **ALEX TAMBA BRIMA aka TAMBA ALEX BRIMA aka GULLIT** was born 23 November 1971 at Yaryah Village, Kono District, Republic of Sierra Leone.
2. He joined the Sierra Leone Army (SLA) in April 1985 and rose to the rank of Staff Sergeant.
3. **BRIMA BAZZY KAMARA aka IBRAHIM BAZZY KAMARA aka ALHAJI IBRAHIM KAMARA** was born on 7 May 1968 at Wilberforce Village in the Western Area in the Republic of Sierra Leone.
4. He joined the Sierra Leone Army (SLA) on 20 May 1991 and rose to the rank of Staff Sergeant.
5. **SANTIGIE BORBOR KANU aka 55 aka FIVE-FIVE aka SANTIGIE KHANU aka SANTIGIE KANU aka S. B. KHANU aka S.B. KANU aka SANTIGIE BOBSON KANU aka BORBOR SANTIGIE KANU** was born in March 1965 in Maforki Chiefdom, Port Loko District, Republic of Sierra Leone, or in Freetown in the Western Area of the Republic of Sierra Leone.
6. He joined the Sierra Leone Army (SLA) on 27 November 1990 and rose to the rank of Sergeant.

GENERAL ALLEGATIONS

7. At all times relevant to this Indictment, a state of armed conflict existed within Sierra Leone. For the purposes of this Indictment, organized armed factions involved in this conflict included the Revolutionary United Front (RUF), the Civil Defence Forces (CDF) and the Armed Forces Revolutionary Council (AFRC).
8. A nexus existed between the armed conflict and all acts or omissions charged herein as Violations of Article 3 common to the Geneva Conventions and of Additional Protocol II and as Other Serious Violations of International Humanitarian Law.
9. The organized armed group that became known as the RUF, led by FODAY SAYBANA SANKOH aka POPAY aka PAPA aka PA, was founded about 1988 or 1989 in Libya. The RUF, under the leadership of FODAY SAYBANA SANKOH, began organized armed operations in Sierra Leone in March 1991. During the ensuing armed conflict, the RUF forces were also referred to as "RUF", "rebels" and "People's Army".
10. The CDF was comprised of Sierra Leonean traditional hunters, including the Kamajors, Gbethis, Kapras, Tamaboros and Donsos. The CDF fought against the RUF and AFRC.
11. On 30 November 1996, in Abidjan, Ivory Coast, FODAY SAYBANA SANKOH and Ahmed Tejan Kabbah, President of the Republic of Sierra Leone, signed a peace agreement which brought a temporary cessation to active hostilities. Thereafter, the active hostilities recommenced.
12. The AFRC was founded by members of the Armed Forces of Sierra Leone who seized power from the elected government of the Republic of Sierra Leone via a coup d'état on 25 May 1997. Soldiers of the Sierra Leone Army (SLA) comprised the majority of the AFRC membership. On that date JOHNNY PAUL KOROMA aka JPK became the leader and Chairman of the AFRC. The AFRC forces were also referred to as "Junta", "soldiers", "SLA", and "ex-SLA".

13. Shortly after the AFRC seized power, at the invitation of JOHNNY PAUL KOROMA, and upon the order of FODAY SAYBANA SANKOH, leader of the RUF, the RUF joined with the AFRC. The AFRC and RUF acted jointly thereafter. The AFRC/RUF Junta forces (Junta) were also referred to as "Junta", "rebels", "soldiers", "SLA", "ex-SLA" and "People's Army".
14. After the 25 May 1997 coup d'état, a governing body, the Supreme Council, was created within the Junta. The Supreme Council was the sole executive and legislative authority within Sierra Leone during the junta. The governing body included leaders of both the AFRC and RUF.
15. The Junta was forced from power by forces acting on behalf of the ousted government of President Kabbah about 14 February 1998. President Kabbah's government returned in March 1998. After the Junta was removed from power the AFRC/RUF alliance continued.
16. On 7 July 1999, in Lomé, Togo, FODAY SAYBANA SANKOH and Ahmed Tejan Kabbah, President of the Republic of Sierra Leone, signed a peace agreement. However, active hostilities continued.
17. **ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA, SANTIGIE BORBOR KANU** and all members of the organized armed factions engaged in fighting within Sierra Leone were required to abide by International Humanitarian Law and the laws and customs governing the conduct of armed conflicts, including the Geneva Conventions of 12 August 1949, and Additional Protocol II to the Geneva Conventions, to which the Republic of Sierra Leone acceded on 21 October 1986.
18. All offences alleged herein were committed within the territory of Sierra Leone after 30 November 1996.
19. All acts and omissions charged herein as Crimes Against Humanity were committed as part of a widespread or systematic attack directed against the civilian population of Sierra Leone.

20. The words civilian or civilian population used in this Indictment refer to persons who took no active part in the hostilities, or who were no longer taking an active part in the hostilities.

INDIVIDUAL CRIMINAL RESPONSIBILITY

21. Paragraphs 1 through 20 are incorporated by reference.
22. At all times relevant to this Indictment, **ALEX TAMBA BRIMA** was a senior member of the AFRC, Junta and AFRC/RUF forces.
23. **ALEX TAMBA BRIMA** was a member of the group which staged the coup and ousted the government of President Kabbah. **JOHNNY PAUL KOROMA**, Chairman and leader of the AFRC, appointed **ALEX TAMBA BRIMA** a Public Liaison Officer (PLO) within the AFRC. In addition, **ALEX TAMBA BRIMA** was a member of the Junta governing body.
24. Between mid February 1998 and about 30 April 1998, **ALEX TAMBA BRIMA** was in direct command of AFRC/RUF forces in the Kono District. In addition, **ALEX TAMBA BRIMA** was in direct command of AFRC/RUF forces which conducted armed operations throughout the north eastern and central areas of the Republic of Sierra Leone, including, but not limited to, attacks on civilians in Bombali District between about May 1998 and 31 July 1998. As of about 22 December 1998, **ALEX TAMBA BRIMA** was in command of AFRC/RUF forces which attacked Freetown on 6 January 1999.
25. At all times relevant to this Indictment, **BRIMA BAZZY KAMARA** was a senior member of the AFRC, Junta and AFRC/RUF forces.
26. **BRIMA BAZZY KAMARA** was a member of the group which staged the coup and ousted the government of President Kabbah. **JOHNNY PAUL KOROMA**, Chairman and leader of the AFRC, appointed **BRIMA BAZZY KAMARA** a Public Liaison Officer (PLO) within the AFRC. In addition, **BRIMA BAZZY KAMARA** was a member of the Junta governing body.

27. Between about mid-February 1998 and 30 April 1998, **BRIMA BAZZY KAMARA** was a commander of AFRC/RUF forces based in Kono District. In addition, **BRIMA BAZZY KAMARA** was a commander of AFRC/RUF forces which conducted armed operations throughout the north, eastern and central areas of the Republic of Sierra Leone, including, but not limited to, attacks on civilians in Koinadugu and Bombali Districts between about mid February 1998 and 31 December 1998. **BRIMA BAZZY KAMARA** was a commander of AFRC/RUF forces which attacked Freetown on 6 January 1999.
28. At all times relevant to this Indictment, **SANTIGIE BORBOR KANU** was a senior member of the AFRC, Junta and AFRC/RUF forces.
29. **SANTIGIE BORBOR KANU** was a member of the group of 17 soldiers which staged the coup and ousted the government of President Kabbah. In addition, **SANTIGIE BORBOR KANU** was a member of the Junta governing body, the AFRC Supreme Council.
30. Between mid February 1998 and 30 April 1998, **SANTIGIE BORBOR KANU** was a senior commander of AFRC/RUF forces in Kono District. In addition, **SANTIGIE BORBOR KANU** was a commander of AFRC/RUF forces which conducted armed operations throughout the north, eastern and central areas of the Republic of Sierra Leone, including, but not limited to, attacks on civilians in Koinadugu and Bombali Districts between about mid February 1998 and 31 December 1998. **SANTIGIE BORBOR KANU**, along with **ALEX TAMBA BRIMA** and **BRIMA BAZZY KAMARA**, was also one of three commanders of AFRC/RUF forces during the attack on Freetown on 6 January 1999.
31. In their respective positions referred to above, **ALEX TAMBA BRIMA**, **BRIMA BAZZY KAMARA** and **SANTIGIE BORBOR KANU**, individually, or in concert with each other, **JOHNNY PAUL KOROMA** aka JPK, **FODAY SAYBANA SANKOH**, **SAM BOCKARIE** aka **MOSQUITO** aka **MASKITA**, **ISSA HASSAN SESAY** aka **ISSA SESAY**, **MORRIS KALLON** aka **BILAI KARIM**, **AUGUSTINE GBAO** aka **AUGUSTINE BAO** and/or other superiors in

the AFRC, Junta and AFRC/RUF forces, exercised authority, command and control over all subordinate members of the AFRC, Junta and AFRC/RUF forces.

32. At all times relevant to this Indictment, **ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA and SANTIGIE BORBOR KANU**, through their association with the RUF, acted in concert with CHARLES GHANKAY TAYLOR aka CHARLES MACARTHUR DAPKANA TAYLOR.
33. The AFRC, including **ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA and SANTIGIE BORBOR KANU**, and the RUF, including ISSA HASSAN SESAY, MORRIS KALLON and AUGUSTINE GBAO, shared a common plan, purpose or design (joint criminal enterprise) which was to take any actions necessary to gain and exercise political power and control over the territory of Sierra Leone, in particular the diamond mining areas. The natural resources of Sierra Leone, in particular the diamonds, were to be provided to persons outside Sierra Leone in return for assistance in carrying out the joint criminal enterprise.
34. The joint criminal enterprise included gaining and exercising control over the population of Sierra Leone in order to prevent or minimize resistance to their geographic control, and to use members of the population to provide support to the members of the joint criminal enterprise. The crimes alleged in this Indictment, including unlawful killings, abductions, forced labour, physical and sexual violence, use of child soldiers, looting and burning of civilian structures, were either actions within the joint criminal enterprise or were a reasonably foreseeable consequence of the joint criminal enterprise.
35. **ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA and SANTIGIE BORBOR KANU**, by their acts or omissions, are individually criminally responsible pursuant to Article 6.1. of the Statute for the crimes referred to in Articles 2, 3 and 4 of the Statute as alleged in this Indictment, which crimes each of them planned, instigated, ordered, committed or in whose planning, preparation or execution each Accused otherwise aided and abetted, or which crimes were within a joint criminal enterprise in which each Accused participated or were a

reasonably foreseeable consequence of the joint criminal enterprise in which each Accused participated.

36. In addition, or alternatively, pursuant to Article 6.3. of the Statute, **ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA and SANTIGIE BORBOR KANU**, while holding positions of superior responsibility and exercising effective control over their subordinates, are each individually criminally responsible for the crimes referred to in Articles 2, 3 and 4 of the Statute. Each Accused is responsible for the criminal acts of his subordinates in that he knew or had reason to know that the subordinate was about to commit such acts or had done so and each Accused failed to take the necessary and reasonable measures to prevent such acts or to punish the perpetrators thereof.

CHARGES

37. Paragraphs 21 through 36 are incorporated by reference.
38. At all times relevant to this Indictment, members of the RUF, AFRC, Junta and/or AFRC/RUF forces (AFRC/RUF), subordinate to and/or acting in concert with **ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA and SANTIGIE BORBOR KANU**, conducted armed attacks throughout the territory of the Republic of Sierra Leone, including Bo, Kono, Kenema, Koinadugu, Bombali and Kailahun and Port Loko Districts and the city of Freetown and the Western Area. Targets of the armed attacks included civilians.
39. These attacks were carried out primarily to terrorize the civilian population, but also were used to punish the population for failing to provide sufficient support to the AFRC/RUF, or for allegedly providing support to the Kabbah government or to pro-government forces. The attacks included unlawful killings, physical and sexual violence against civilian men, women and children, abductions and looting and destruction of civilian property. Many civilians saw these crimes committed; others returned to their homes or places of refuge to find the results of these crimes – dead bodies, mutilated victims and looted and burnt property.

40. As part of the campaign of terror and punishment the AFRC/RUF routinely captured and abducted members of the civilian population. Captured women and girls were raped; many of them were abducted and used as sex slaves and as forced labour. Some of these women and girls were held captive for years. Men and boys who were abducted were also used as forced labour; some of them were also held captive for years. Many abducted boys and girls were given combat training and used in active fighting. AFRC/RUF also physically mutilated men, women and children, including amputating their hands or feet and carving "AFRC" and "RUF" on their bodies.

COUNTS 1 – 2: TERRORIZING THE CIVILIAN POPULATION AND COLLECTIVE PUNISHMENTS

41. Members of the AFRC/RUF subordinate to and/or acting in concert with **ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA and SANTIGIE BORBOR KANU**, committed the crimes set forth below in paragraphs 42 through 79 and charged in Counts 3 through 14, as part of a campaign to terrorize the civilian population of the Republic of Sierra Leone, and did terrorize that population. The AFRC/RUF also committed the crimes to punish the civilian population for allegedly supporting the elected government of President Ahmed Tejan Kabbah and factions aligned with that government, or for failing to provide sufficient support to the AFRC/RUF.

By their acts or omissions in relation to these events, **ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA and SANTIGIE BORBOR KANU**, pursuant to Article 6.1. and, or alternatively, Article 6.3. of the Statute, are individually criminally responsible for the crimes alleged below:

Count 1: Acts of Terrorism, a **VIOLATION OF ARTICLE 3 COMMON TO THE GENEVA CONVENTIONS AND OF ADDITIONAL PROTOCOL II**, punishable under Article 3.d. of the Statute;

And:

Count 2: Collective Punishments, a **VIOLATION OF ARTICLE 3 COMMON TO THE GENEVA CONVENTIONS AND OF ADDITIONAL PROTOCOL II**, punishable under Article 3.b. of the Statute.

COUNTS 3 – 5: UNLAWFUL KILLINGS

42. Victims were routinely shot, hacked to death and burned to death. Unlawful killings included the following:

Bo District

43. Between about 1 June 1997 and 30 June 1997, AFRC/RUF attacked Tikonko, Telu, Sembahun, Gerihun and Mamboma, unlawfully killing an unknown number of civilians;

Kenema District

44. Between about 25 May 1997 and about 19 February 1998, in locations including Kenema town, members of AFRC/RUF unlawfully killed an unknown number of civilians;

Kono District

45. About mid February 1998, AFRC/RUF fleeing from Freetown arrived in Kono District. Between about 14 February 1998 and 30 June 1998, members of AFRC/RUF unlawfully killed several hundred civilians in various locations in Kono District, including Koidu, Tombodu, Foindu, Willifeh, Mortema and Biaya;

Kailahun District

46. Between about 14 February 1998 and 30 June 1998, in locations including Kailahun town, members of AFRC/RUF unlawfully killed an unknown number of civilians;

Koinadugu District

47. Between about 14 February 1998 and 30 September 1998, in several locations including Heremakono, Kabala, Kumalu (or Kamalu), Kurubonla, Katombo, Koinadugu, Fadugu and Kamadugu, members of the AFRC/RUF unlawfully killed an unknown number of civilians;

Bombali District

48. Between about 1 May 1998 and 30 November 1998, in several locations in Bombali District, including Bonyoyo (or Bornoya), Karina, Mafabu, Mateboi, and Gbendembu (or Gbendubu or Pendembu), members of the AFRC/RUF unlawfully killed an unknown number of civilians;

Freetown and the Western Area

49. Between 6 January 1999 and 28 February 1999, AFRC/RUF conducted armed attacks throughout the city of Freetown and the Western Area. These attacks included large scale unlawful killings of civilian men, women and children at locations throughout the city and the Western Area, including Kissy, Wellington, and Calaba Town;

Port Loko

50. About the month of February 1999, members of the AFRC/RUF fled from Freetown to various locations in the Port Loko District. Between about February 1999 and April 1999, members of AFRC/RUF unlawfully killed an unknown number of civilians in various locations in Port Loko District, including Manaarma, Tendakum and Nonkoba;

By their acts or omissions in relation to these events, **ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA and SANTIGIE BORBOR KANU**, pursuant to

Article 6.1. and, or alternatively, Article 6.3. of the Statute, are individually criminally responsible for the crimes alleged below:

Count 3: Extermination, a **CRIME AGAINST HUMANITY**, punishable under Article 2.b. of the Statute;

In addition, or in the alternative:

Count 4: Murder, a **CRIME AGAINST HUMANITY**, punishable under Article 2.a. of the Statute;

In addition, or in the alternative:

Count 5: Violence to life, health and physical or mental well-being of persons, in particular murder, a **VIOLATION OF ARTICLE 3 COMMON TO THE GENEVA CONVENTIONS AND OF ADDITIONAL PROTOCOL II**, punishable under Article 3.a. of the Statute.

COUNTS 6 – 9: SEXUAL VIOLENCE

51. Widespread sexual violence committed against civilian women and girls included brutal rapes, often by multiple rapists, and forced “marriages”. Acts of sexual violence included the following:

Kono District

52. Between about 14 February 1998 and 30 June 1998, members of AFRC/RUF raped hundreds of women and girls at various locations throughout the District, including Koidu, Tombodu, Kissi-town (or Kissi Town), Foendor (or Foendu), Tomendeh, Fokoiya, Wonedu and AFRC/RUF camps such as “Superman camp” and Kissi-town (or Kissi Town) camp. An unknown number of women and girls were abducted from various locations within the District and used as sex slaves and/or forced into “marriages” and/or subjected to other forms of sexual violence.

The “wives” were forced to perform a number of conjugal duties under coercion by their “husbands”;

Koinadugu District

53. Between about 14 February 1998 and 30 September 1998, members of AFRC/RUF raped an unknown number of women and girls in locations in Koinadugu District, such as Kabala, Koinadugu, Heremakono and Fadugu. In addition an unknown number of women and girls were abducted and used as sex slaves and/or forced into “marriages” and/or subjected to other forms of sexual violence. The “wives” were forced to perform a number of conjugal duties under coercion by their “husbands”;

Bombali District

54. Between about 1 May 1998 and 31 November 1998, members of the AFRC/RUF raped an unknown number of women and girls in locations in Bombali District, including Mandaha and Rosos (or Rosors or Rossos). In addition, an unknown number of abducted women and girls were used as sex slaves and/or forced into “marriages” and/or subjected to other forms of sexual violence. The “wives” were forced to perform a number of conjugal duties under coercion by their “husbands”;

Kailahun District

55. At all times relevant to this Indictment, an unknown number of women and girls in various locations in the District were subjected to sexual violence. Many of these victims were captured in other areas of the Republic of Sierra Leone, brought to AFRC/RUF camps in the District, and used as sex slaves and/or forced into “marriages” and/or subjected to other forms of sexual violence. The “wives” were forced to perform a number of conjugal duties under coercion by their “husbands”;

Freetown and the Western Area

56. Between 6 January 1999 and 28 February 1999, members of AFRC/RUF raped hundreds of women and girls throughout the City of Freetown and the Western

Area, and abducted hundreds of women and girls and used them as sex slaves and/or forced them into “marriages” and/or subjected them to other forms of sexual violence. The “wives” were forced to perform a number of conjugal duties under coercion by their “husbands”;

Port Loko District

57. About the month of February 1999, AFRC/RUF fled from Freetown to various locations in the Port Loko District. Between February 1999 and April 1999, members of the AFRC/RUF raped an unknown number of women and girls in various locations in the District. In addition, an unknown number of women and girls in various locations in the District were used as sex slaves and/or forced into “marriages” and/or subjected to other forms of sexual violence by members of the AFRC/RUF. The “wives” were forced to perform a number of conjugal duties under coercion by their “husbands”;

By their acts or omissions in relation to these events, **ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA and SANTIGIE BORBOR KANU**, pursuant to Article 6.1. and, or alternatively, Article 6.3. of the Statute, are individually criminally responsible for the crimes alleged below:

Count 6: Rape, a **CRIME AGAINST HUMANITY**, punishable under Article 2.g. of the Statute;

And:

Count 7: Sexual slavery and any other form of sexual violence, a **CRIME AGAINST HUMANITY**, punishable under Article 2.g. of the Statute;

And:

Count 8: Other inhumane act, a **CRIME AGAINST HUMANITY**, punishable under Article 2.i. of the Statute;

In addition, or in the alternative:

Count 9: Outrages upon personal dignity, a **VIOLATION OF ARTICLE 3 COMMON TO THE GENEVA CONVENTIONS AND OF ADDITIONAL PROTOCOL II**, punishable under Article 3.e. of the Statute.

COUNTS 10 - 11: PHYSICAL VIOLENCE

58. Widespread physical violence, including mutilations, was committed against civilians. Victims were often brought to a central location where mutilations were carried out. These acts of physical violence included the following:

Kono District

59. Between about 14 February 1998 and 30 June 1998, AFRC/RUF mutilated an unknown number of civilians in various locations in the District, including Tombodu, Kaima (or Kayima) and Wonedu. The mutilations included cutting off limbs and carving "AFRC" and "RUF" on the bodies of the civilians;

Kenema District

60. Between about 25 May 1997 and about 19 February 1998, in locations in Kenema District, including Kenema town, members of AFRC/RUF carried out beatings and ill-treatment of a number of civilians who were in custody;

Koinadugu District

61. Between about 14 February 1998 and 30 September 1998, members of the AFRC/RUF mutilated an unknown number of civilians in various locations in the District, including Kabala and Konkoba (or Kontoba). The mutilations included cutting off limbs and carving "AFRC" on the chests and foreheads of the civilians;

Bombali District

62. Between about 1 May 1998 and 31 November 1998 members of the AFRC/RUF mutilated an unknown number of civilians in various locations in Bombali

District, including Lohondi, Malama, Mamaka, Rosos (or Rossos or Rosors). The mutilations included cutting off limbs;

Freetown and the Western Area

63. Between 6 January 1999 and 28 February 1999, members of the AFRC/RUF mutilated an unknown number of civilian men, women and children in various areas of Freetown, and the Western Area, including Kissy, Wellington and Calaba Town. The mutilations included cutting off limbs;

Port Loko

64. About the month of February 1999, the AFRC/RUF fled from Freetown to various locations in the Port Loko District. Between February 1999 and April 1999 members of the AFRC/RUF mutilated an unknown number of civilians in various locations in the District, including cutting off limbs;

By their acts or omissions in relation to these events, **ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA and SANTIGIE BORBOR KANU**, pursuant to Article 6.1. and, or alternatively, Article 6.3. of the Statute, are individually criminally responsible for the crimes alleged below:

Count 10: Violence to life, health and physical or mental well-being of persons, in particular mutilation, a **VIOLATION OF ARTICLE 3 COMMON TO THE GENEVA CONVENTIONS AND OF ADDITIONAL PROTOCOL II**, punishable under Article 3.a. of the Statute;

In addition, or in the alternative:

Count 11: Other inhumane acts, a **CRIME AGAINST HUMANITY**, punishable under Article 2.i. of the Statute.

COUNT 12: USE OF CHILD SOLDIERS

65. At all times relevant to this Indictment, throughout the Republic of Sierra Leone, AFRC/RUF routinely conscripted, enlisted and/or used boys and girls under the age of 15 to participate in active hostilities. Many of these children were first abducted, then trained in AFRC/RUF camps in various locations throughout the country, and thereafter used as fighters.

By their acts or omissions in relation to these events, **ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA and SANTIGIE BORBOR KANU**, pursuant to Article 6.1. and, or alternatively, Article 6.3. of the Statute, are individually criminally responsible for the crimes alleged below:

Count 12: Conscripting or enlisting children under the age of 15 years into armed forces or groups, or using them to participate actively in hostilities, an **OTHER SERIOUS VIOLATION OF INTERNATIONAL HUMANITARIAN LAW**, punishable under Article 4.c. of the Statute.

COUNT 13: ABDUCTIONS AND FORCED LABOUR

66. At all times relevant to this Indictment, AFRC/RUF engaged in widespread and large scale abductions of civilians and use of civilians as forced labour. Forced labour included domestic labour and use as diamond miners. The abductions and forced labour included the following:

Kenema District

67. Between about 1 August 1997 and about 31 January 1998, AFRC/RUF forced an unknown number of civilians living in the District to mine for diamonds at Cyborg Pit in Tongo Field;

Kono District

68. Between about 14 February 1998 to January 2000, AFRC/RUF forces abducted hundreds of civilian men, women and children, and took them to various locations outside the District, or to locations within the District such as AFRC/RUF camps, Tombodu, Koidu, Wonedu, Tomendeh. At these locations the civilians were used as forced labour, including domestic labour and as diamond miners in the Tombodu area;

Koinadugu District

69. Between about 14 February 1998 and 30 September 1998, at various locations including Heremakono, Kabala, Kumala (or Kamalu), Koinadugu, Kamadugu and Fadugu, members of the AFRC/RUF abducted an unknown number of men, women and children and used them as forced labour;

Bombali District

70. Between about 1 May 1998 and 31 November 1998, in Bombali District, members of the AFRC/RUF abducted an unknown number of civilians and used them as forced labour;

Kailahun District

71. At all times relevant to this Indictment, captured civilian men, women and children were brought to various locations within the District and used as forced labour;

Freetown and the Western Area

72. Between 6 January 1999 and 28 February 1999, in particular as the AFRC/RUF were being driven out of Freetown and the Western Area, members of the AFRC/RUF abducted hundreds of civilians, including a large number of children, from various areas in Freetown and the Western Area, including Peacock Farm, Kissy, and Calaba Town. These abducted civilians were used as forced labour;

Port Loko

73. About the month of February 1999, the AFRC/RUF fled from Freetown to various locations in the Port Loko District. Members of the AFRC/RUF used civilians, including those that had been abducted from Freetown and the Western Area, as forced labour in various locations throughout the Port Loko District including Port Loko, Lunsar and Masiaka. AFRC/RUF forces also abducted and used as forced labour civilians from various locations the Port Loko District, including Tendakum and Nonkoba;

By their acts or omissions in relation to these events, **ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA and SANTIGIE BORBOR KANU**, pursuant to Article 6.1. and, or alternatively, Article 6.3. of the Statute, are individually criminally responsible for the crimes alleged below:

Count 13: Enslavement, a **CRIME AGAINST HUMANITY**, punishable under Article 2.c. of the Statute.

COUNT 14: LOOTING AND BURNING

74. At all times relevant to this Indictment, AFRC/RUF engaged in widespread unlawful taking and destruction by burning of civilian property. This looting and burning included the following:

Bo District

75. Between 1 June 1997 and 30 June 1997, AFRC/RUF forces looted and burned an unknown number of civilian houses in Telu, Sembehun, Mamboma and Tikonko;

Koinadugu District

76. Between about 14 February 1998 and 30 September 1998, AFRC/RUF forces engaged in widespread looting and burning of civilian homes in various locations in the District, including Heremakono, Kabala, Kamadugu and Fadugu;

Kono District

77. Between about 14 February 1998 and 30 June 1998, AFRC/RUF engaged in widespread looting and burning in various locations in the District, including Tombodu, Foindu and Yardu Sando, where virtually every home in the village was looted and burned;

Bombali District

78. Between about 1 March 1998 and 31 November 1998, AFRC/RUF forces burnt an unknown number of civilian buildings in locations in Bombali District, such as Karina and Mateboi;

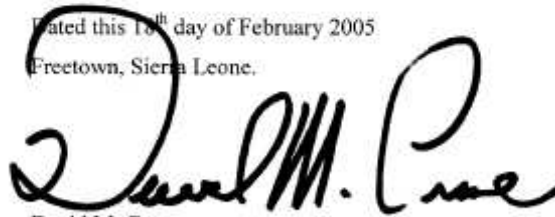
Freetown and the Western Area

79. Between 6 January 1999 and 28 February 1999, AFRC/RUF forces engaged in widespread looting and burning throughout Freetown and the Western Area. The majority of houses that were destroyed were in the areas of Kissy, Wellington and Calaba town; other locations included the Fourah Bay, Upgun, State House and Pademba Road areas of the city;

By their acts or omissions in relation to these events, **ALEX TAMBA BRIMA, BRIMA BAZZY KAMARA and SANTIGIE BORBOR KANU**, pursuant to Article 6.1. and, or alternatively, Article 6.3. of the Statute, are individually criminally responsible for the crimes alleged below:

Count 14: Pillage, a Violation of Article 3 common to the Geneva Conventions and of Additional Protocol II, punishable under Article 3.f. of the Statute.

Dated this 16th day of February 2005
Freetown, Sierra Leone.

David M. Crane

The Prosecutor

10.2 Appendix 2, Source text 2

Rozhodnutí soudu o vazbě

JUDr. Jan Sváček

I. Úvod

Důvody vazby ve smyslu § 67 odst. 1 písm. a) – c) tr. ř. je třeba zkoumat stále v návaznosti na důvodnost obvinění.

II. Plné znění rozsudku

8 To 102/99

U s n e s e n í

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 8. 3. 1999 t a k t o :

Ke stížnosti obviněného L. U., nar. 14. 4. 1964, se podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. ř. zrušuje usnesení Okresního soudu Plzeň-město ze dne 29. 1. 1999, č. j. 8 T 67/97-73, a znovu se rozhoduje tak, že podle § 72 odst. 2 tr. ř. se obviněný L. U., nar. 14. 4. 1964, propouští z vazby na svobodu.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným usnesením rozhodl soudce Okresního soudu Plzeň-Město podle § 68 tr. ř. tak, že obviněného U. vzal do vazby z důvodu uvedeného v § 67 písm. a) tr. ř.

Proti tomuto usnesení podal obviněný stížnost bezprostředně po jeho vyhlášení do protokolu, stížnost nebyla blíže odůvodněna.

Krajský soud v Plzni z podnětu včas podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroků napadeného usnesení, jakož i řízení, které mu předcházelo, a došel k závěru, že stížnost obviněného je zcela důvodná.

Obviněný je stíhán pro trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1 tr. zák., kterého se měl dopustit tím, že v Plzni, Mánesově ul. v pronajaté místnosti domu č. 33, majitelky A. A. v přesně nezjištěné době od léta 1996 do 15. 11. 1996 v několika případech vyrobil bez povolení přesně nezjištěné množství psychotropní látky metamfetaminu (pervitin), kterou pak používal pro vlastní potřebu.

Především je třeba uvést, že řízení předcházející vydání napadeného usnesení proběhlo v souladu s trestním řádem, když dne 24. 4. 1997 byla podána Okresnímu soudu Plzeň-město obžaloba, následně samosoudce okresního soudu usnesením ze dne 29. 7. 1998 rozhodl podle § 314c odst. 1 písm. c) tr. ř. z důvo-

du uvedeného v § 188 odst. 1 písm. c) tr. ř. tak, že věc vrátil státnímu zástupci k došetření. Protože se nedářilo doručit toto usnesení obviněnému, který má podle § 314c odst. 4 tr. ř. právo stížnosti, byl po řadě marných pokusů doručit opis zmíněného rozhodnutí (které jsou dokladovány závadami, zprávami centrálního registru obyvatel a ústřední evidence vězňů a žádostí o vypátrání pobytu) vydán příkaz k zatčení dne 7. 12. 1998, a to výhradně z důvodu vazby útěkové dle § 67 písm. a) tr. ř. v tehdy platném znění. Obviněný byl předveden s ohledem na nemožnost jeho dodání v zákonné lhůtě do 24 hodin soudu, který příkaz k zatčení vydal, Okresnímu soudu ve Znojmě dne 14. 1. 1999 v 10.30 hod. Při výslechu připustil, že ví, že je proti němu vedeno trestní řízení, trval na tom, že až do 23. 12. 1998 se zdržoval v Plzni na adrese trvalého bydliště, až od té doby dosud je na návštěvě u své matky ve Znojmě. Potvrdil, že soud ani jiné orgány činné v trestním řízení o tom, že pobývá mimo místo trvalého bydliště, neinformoval. Soudce, jemuž byl obviněný dodán, obviněného vyslechl a po konzultaci se soudcem, který vydal příkaz k zatčení, rozhodl o vzetí obviněného do vazby ve smyslu § 69 odst. 5 tr. ř. Lze považovat za chybu jednak to, že ve výroku napadeného usnesení se nezmiňuje toto příslušné ustanovení, které odlišuje režim rozhodování o osobě zatčené od rozhodování o osobě zadržené dle § 77 odst. 2 tr. ř., dalšího pochybení se soudce rozhodující o vzetí do vazby dopustil tím, že opomněl, že s účinností od 1. 1. 1999 je nová úprava ust. § 67 tr. ř., takže citován měl být § 67 odst. 1 písm. a) tr. ř. Toto pochybení by mohl nahradit stížnostní soud vlastním rozhodnutím, kdyby shledal napadené usnesení jinak zákonným a věcně správným, tomu tak však není.

Podle § 67 odst. 2 tr. ř. v přípravném řízení může soud rozhodnout o vzetí obviněného do vazby nebo o jejím prodloužení jen tehdy, jestliže je dán některý z důvodů vazby uvedených v odstavci 1 a dosud zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že skutek, pro který bylo sděleno obvinění, byl spáchán, má všechny znaky trestného činu, a jsou zřejmé důvody k podezření, že tento trestný čin spáchal obviněný.

Přestože v daném případě bylo rozhodováno o vzetí do vazby již v řízení soudním, je zdejší soud toho názoru, že důvody vazby ve smyslu § 67 odst. 1 písm. a) až c) tr. ř. je třeba zkoumat stále v návaznosti na důvodnost obvinění, přestože zdejší soud si je vědom, že v tomto stádiu řízení mu nepřísluší zabývat se hodnocením důkazů jednotlivě a v jejich souhrnu ve vztahu k meritornímu rozhodnutí o vině a trestu. Platí totiž, že důvodnost obavy nelze hodnotit bez vztahu ke sdělenému obvinění. Lze totiž předpokládat, že odůvodněnost obavy je tím silnější, čím je podezření z trestného činu závažnější. Jestliže obviněný je usvědčován celou řadou důkazů, je pravděpodobnější, že se bude intenzivněji bránit svému trestnímu postihu

skrýváním se, uprchnutím, příp. dalším jednáním předpokládaným ust. § 67 odst. 1 tr. ř. Krajský soud si je vědom, že není oprávněn revidovat sdělení obvinění, musí respektovat, že ve věci byla podána obžaloba, o které již samosoudce okresního soudu, byť nepravomocně, rozhodl. Zdejší soud nehodlá nepřípustně zasahovat do pravomoci a působnosti jiných orgánů, ale nadále platí, že nejen v přípravném řízení, ale i v řízení před soudem, především za situace, kdy ve věci neprobíhalo hlavní líčení, nebyly tedy prováděny jednotlivé důkazy, nelze důvodnost dalšího trvání vazby opřenou o existenci některého z vazebních důvodů přezkoumávat izolovaně bez pohledu na povahu stíhaného skutku, dosavadní průběh vyšetřování a postoje obviněného k němu. Vazba totiž nemůže existovat sama o sobě, nýbrž pouze v závislosti na obvinění z konkrétního trestného činu.

Z tohoto úhlu pohledu došel zdejší soud k závěru, že důvodnost sdělení obvinění je výrazně zpochybněna vadami přípravného řízení, což má nepochybně svůj dopad do zvážení, na kolik je obava, že obviněný se bude vyhýbat při ponechání na svobodě trestnímu stíhání, důvodná. Sdělení obvinění a následně i obžaloba totiž vychází ze zajištěných věcí a chemikálií nalezených při ohledání místa činu dne 15. 11. 1996, přičemž zmíněné předměty byly předloženy ke zkoumání soudnímu znalci z oboru zdravotnictví-toxikologie k zodpovězení otázek, jaké látky byly nalezeny v předložených materiálech, jaké je jejich složení, zda sloužily k výrobě drog a jaké množství bylo možno z nich vyrobit. Za situace, kdy obviněný opakovaně popírá výrobu pervitinu a samotná svědkyně A. potvrzuje, že obviněný jí řekl, že pervitin vyrobit neumí a sama ho přitom nikdy neviděla (č. l. 42), jedná se o rozhodující důkazy, z nichž zjištěné skutečnosti navštěvují tomu, že byl spáchán trestný čin konkrétní osobou.

Při studiu spisového materiálu však zdejší soud došel k obdobným závěrům, jaké jsou nastíněny v odůvodnění dosud nepravomocného rozhodnutí okresního soudu o vrácení věci k došetření na č. l. 52-54. Protokol o ohledání místa činu a s ním související pořízená fotodokumentace jsou datovány 15. 11. 1996, tedy v době před sdělením obvinění. Úvahy, zda se jednalo či mohlo jednat o neodkladný či neopakovatelný úkon za situace, že toho dne byl obviněný hospitalizován na psychiatrické klinice Fakultní nemocnice v Plzni, lze přenechat soudu procesnímu. Nelze však skutečně pominout tu skutečnost, že došlo k prohlídce prostor označených ve zmíněném protokolu o ohledání jako „sklepní nebytový prostor“, zatímco z vlastní popisné části tohoto protokolu podložené fotodokumentací vyplývá, že se jedná o nebytový prostor v suterénu uvedeného domu, dveře tohoto prostoru, který je „utvořen jako byt“ jsou nepoškozené a opatřené klíčkou. Následuje podrobný popis bytového zařízení.

Přitom obviněný sám uvádí, že „od roku 1992 bydlí v pronajatém bytě...“ (č. l. 26), při další výpovědi před vyšetřovatelem o zmíněných prostorech hovoří jako o svém domově (č. l. 29), úřední záznam ze dne 15. 11. 1996 založený na č. l. 30 potvrzuje, že s ohledem na hospitalizaci obviněného majitelka domu umožnila přístup do jeho „pokoje“, stejně tak samotná svědkyně A. ve své výpovědi hovoří o tom, že mu pronajala „suterénní byt, jednalo se o dvě zařízení místnosti“ (č. l. 41 p.v.).

Mezi základními právy a svobodami upravenými v hlavě druhé oddílu prvním Listiny základních práv a svobod jako součástí ústavního pořádku České republiky je pod č. l. 12 upravena nedotknutelnost obydlí s tím, že do něho není dovoleno vstoupit bez souhlasu toho, kdo v něm bydlí, resp. domovní prohlídka je přípustná jen pro účely trestního řízení, a to na písemný odůvodněný příkaz soudce s tím, že způsob provedení domovní prohlídky stanoví zákon, jímž se myslí trestní řád v platném znění. Podle § 82 odst. 1 tr. ř. lze vykonat domovní prohlídku, je-li důvodné podezření, že v bytě, nebo v jiné prostora sloužící k bydlení nebo v prostorech k nim náležejících (obydlí) je věc nebo osoba důležitá pro trestní řízení. Z dikce ust. § 83 téhož zákona vyplývá, že nařídít domovní prohlídku je oprávněn toliko předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce, přičemž se striktně stanoví podmínky domovní prohlídky. Ustálená soudní praxe přitom vychází z toho, že obydlím se rozumí prostor sloužící k bydlení. Jde tedy především o byty, avšak za prostory, jímž je zaručeno ústavní právo na nedotknutelnost obydlí, je třeba považovat také bytovou náhradu, přístřeší a místnosti zařízení určených k trvalému bydlení, ovšem také část bytu v podnájmu (§ 719 občanského zákoníku). Přitom se vyžaduje, aby bydlení mělo zřetelný ráz. V daném případě je zřejmé, že obviněný užíval suterénní byt v části rodinného domku, a to již od roku 1992. Z toho lze učinit jediný kategorický závěr o tom, že se jednalo o obydlí ve smyslu shora uvedených zákonných ustanovení a z povahy úkonu provedeného 15. 11. 1996 je zřejmé, že se jednalo o domovní prohlídku provedenou jak bez souhlasu oprávněné osoby, tak bez písemného příkazu soudce. Přitom nebyl dán žádný důvod k porušení práva obviněného na nedotknutelnost obydlí, předpokládaný v č. l. 12 odst. 3 LZPS, potažmo v ust. § 83c odst. 1 tr. ř. Policejní orgány nevstoupily do obydlí za účelem ochrany života či zdraví nebo pro ochranu jiných práv osob či pro odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a pořádku. Ze shora uvedeného vyplývá, že ohledání místa činu, byť za souhlasu majitele domu, proběhlo po neoprávněném vniknutí do obydlí jiné osoby, přičemž proti takovému vstupu bez svého souhlasu je chráněn i nájemník proti majiteli domu. Proto ani souhlas svědkyně A. neopravňoval policejní orgány ke vstupu do obydlí obvi-

něného. Protokol o ohledání místa činu, příslušná fotodokumentace a seznam zajištěných stop jsou tedy důkazy absolutně neúčinnými, z toho vyplývá i následná irelevance závěrů znaleckého posudku z oboru toxikologie ve vztahu ke zkoumání předmětů zajištěných při nezákonném vstupu do obydlí. Jedná se o absolutní neúčinnost těchto důkazů, kterou nelze ani do budoucna zhojit. Za této situace je zřejmé, že trestní stíhání obviněného se opírá toliko o určitá vágní tvrzení a podezření vyslovená svědkyní A., lze sice připustit, že z jí poskytnutých údajů lze se alespoň pokusit o doplnění dokazování. Podezření obviněného z trestného činu je tedy na místě, ale sdělení obvinění je natolik pofiderní, že obava z vyhýbání se trestnímu stíhání ze strany obviněného v návaznosti na důvodnost obvinění a konkrétní důkazní situaci není taková, jakou vyžaduje ust. § 67 odst. 1 písm. a) tr. ř. Přitom nelze pominout ani tu skutečnost, že obviněný je sice stíhán v sazbě odnětí svobody do tří roků (ve smyslu § 16 odst. 1 tr. zák. nelze využít přísnější sazby z novely trestního zákona č. 112/1998 Sb.), přitom však se na něho hledí jako na osobu dosud netrestanou (čl. 44), což v případě uznání viny a uložení trestu bude nepochybně zohledněno, takže nelze hovořit o hrozícím vysokém trestu odnětí svobody ve smyslu § 67 odst. 1 písm. a) tr. ř. Konkrétní skutečnosti odůvodňující vazbu útěkovou dovozuje okresní soud z toho, že obviněnému nebylo možno doručit rozhodnutí, jednalo se však o rozhodnutí ve prospěch tohoto obviněného, v němž samosoudce vytykal orgánům přípravného řízení obdobné podstatné vady přípravného řízení, jak je zmínil v tomto usnesení krajský soud. Nelze naproti tomu pominout, že obviněný se stal pro orgány činné v trestním řízení nedosažitelným a zmíněné rozhodnutí ze dne 29. 7. 1998 mu bylo marně doručováno v podstatě až do současné doby. Při opakovaných závadách doručení okresní soud nepochybil, když při zjištění, že obviněný není hlášen na jiné adrese trvalého bydliště a není ani ve výkonu vazby či trestu a jeho pobyt je neznámý, vydal příkaz k jeho zatčení. Je však zarážející, že při rozhodování o vazbě obviněného se soud nezabýval jeho tvrzením, že od 23. 12. 1998 se zdržuje na adrese bydliště své matky. Přitom z žádosti matky obviněného založené ve spisu Okresního soudu Plzeň-město 6 Nt 362/99 jako nejasné podání je zřejmé, že v době, kdy byl obviněný zatčen, byl skutečně na návštěvě u svých rodičů. Lze sice polemizovat s některými závěry uvedenými v tomto podání stejně jako s obhajobou obviněného, že se zdržoval na adrese trvalého bydliště, když tam byl nedosažitelný, nelze však odhlédnout od toho, že již v protokolu o svém výslechu jako obviněného uváděl L. U. adresu svých rodičů, na které byl posléze zatčen, byl sám při vyšetření znalci z oboru psychiatrie poukazoval na to, že se u rodičů zdržuje velice sporadicky, tak jednou za týden na vánoce (čl. 1. 20 p.v.).

Navíc zdejší soud z předloženého spisového materiálu zjistil, že přestože hlavním důvodem pro vzetí obviněného do vazby bylo to, že nebylo možné mu doručit usnesení o vrácení věci k došetření, Okresní soud Plzeň-město do současné doby toto rozhodnutí obviněnému nedoručil, a to ani do vazby. Na čl. 1. 74 p.v. je sice referát samosoudce k doručení zmíněného usnesení, chybí však zcela doručka. Na podkladě všech těchto shora uvedených skutečností došel zdejší soud k závěru, že obviněný se sice zachoval způsobem, který měl za následek vydání příkazu k zatčení a jeho realizaci, s ohledem na důvodnost obvinění, konkrétní výši hrozícího trestu a postup okresního soudu při doručování písemnosti lze mít však za to, že nejsou dány žádné konkrétní skutečnosti odůvodňující závěr o vazby útěkové dle § 67 odst. 1 písm. a) tr. ř.

Proto Krajský soud v Plzni postupem podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. ř. zrušil napadené usnesení a znovu sám rozhodl o propuštění obviněného z vazby. Přitom využil ust. § 72 odst. 2 tr. ř., neboť je nepochybné, že v současné době se obviněný skutečně nachází ve výkonu vazby, takže nepřichází v úvahu rozhodnutí o propuštění zatčené osoby ve smyslu 69 odst. 5 tr. ř. Přestože orgány činné v trestním řízení mají z úřední povinnosti podle § 72 odst. 1 tr. ř. za povinnost přezkoumávat v každém období trestního stíhání, zda důvody vazby ještě trvají nebo zda se nezměnily a zda není důvod pro propuštění na svobodu, je třeba připustit, že přezkumné řízení ke stížnosti obviněného není zcela rigorózní realizací zmíněného zákonného ustanovení, neboť podnětem ke konání přezkumného řízení, řízení stížnostního, je podání opravného prostředku ze strany obviněného. Pro tento případ je tedy třeba považovat stížnost obviněného podle jejího obsahu i za jakousi žádost o propuštění, proto zdejší soud postupoval podle § 72 odst. 2 tr. ř.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přístupný.

V Plzni dne 8. 3. 1999

III. Komentář

Zákonem č. 160/98 Sb. byl s účinností od 1. 1. 1999 novelizován trestní řád mimo jiné v ustanovení § 67, který upravuje důvody vazby. Ustanovení § 67 odst. 2 tr. ř. tedy zní: *V přípravném řízení může soud rozhodnout o vzetí obviněného do vazby nebo o jejím prodloužení jen tehdy, jestliže je dán některý z důvodů vazby uvedených v odstavci 1 a dosud zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že skutek, pro který bylo sděleno obvinění, byl spáchan, má všechny znaky trestného činu, a jsou zřejmé důvody k podezření, že tento trestný čin spáchal obviněný.* Na rozdíl od předchozí právní úpravy se tedy více než dosud zdůrazňuje skutečnost, že vazební důvody nelze zkoumat bez vztahu ke sdělenému obvinění, ba